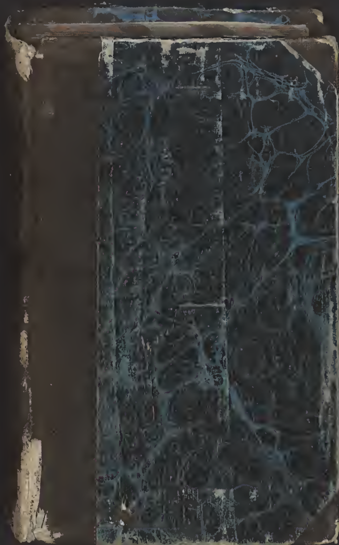
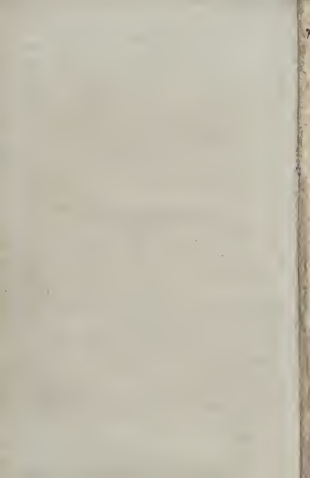

SJÞ
Gudrækelegar
Umþenk-
ingar,
Edur
Eintal Christens Mañs
vid sialfañ sig, hvern Dag i Vik-
uñi, ad Kvølldt og Morgne.
Samañtekuar af þeim Heidurlega og Hatt-
upplijsta Kieñemañe,
Saal. Sr. Hallgrijme
Peturs Syne,
Sooknar-Preste ad Saurbæ a Hvalfiardar
Strønd.
Editio V.

Seliasi Almennt Innbundnar 5. Fiskum.

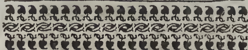
Pryktar a Hoolum i Hialltadal, Af
Jooni Olafs Syne, Año 1773.

Esa. 65.

Pad skal skie, adur eñ þeir kalla, þa vil eg Andsvara þeim, og a medañ þeir eru eñ nu ad Andvarpa, þa vil eg Bænheyra þa, seigir DROTTENN.

Matth. 6.

Nær þu biðst fyrir, þa gack iñ i þitt Svefn-Hws, og lyk Dyrunum aptur, og bid þu Fødur þiñ i Leynum, og Fader þiñ sa i Leynum sier, mun þier þad Opiñberlega Endurgiallda.

Morgun Panki a Suñudagiñ

Hia Marcum i 16. Capit. verdur lesid, Ad Herrann vor JEsus hafi fraa Daudum upprisid miøg sneṁa Morguns a þeim fyrsta Degi Vikuñar, sem ad nu er vor Suñudagur.

MED þvi nu mijn Saal, ad DRottinn hefur geymt þig undir siñi Myskunar Hendi, a þessari um̃lidinni Noottu, fraa Otelianlego morgum Diofulsins Svikum, og Myrkraña Skelfingum, svo þu rijs nu Heilbrygd upp wr þiñi Hvijlu. Þa siaa nu til, ad þu honum til Þackniunar, sem þig verndad hefur, og þier til Leidriettingar Hugleidir nockud lijtid

um̃ þetta Efni, nu a þessari Morgun Vöku Stund.

Og fyrst lattu þier til Hugar koma, ad, sijka sem þinn Endurlausnari, doo fyrir Syndir þijnar a Krossinum, og forlijkadi þig vid þann Almattuga Gud, med þeirri allra Heilogustu Fooryn sijns Blessada og Syndlausa Lijkama: Svo riettlætti hann þig fyrir Gudi einnin̄, med sinni Dijrdarlegri Upprisu. Han̄ afklæddi þig Flijkum þin̄a Synda, i sijnum Dauda, enn iklæddi þig aptur lioomandi Skrwda siins Riettlætis i sin̄i Upprisu. Hiartans Gledi attu og mattu hier af hafa, mijn Sal, og af ollum Hug og Hiarta attu honum Þackir ad giora, fyrir soddann hæleitan̄ og Himneskann Velgiorning; Og so þu audsynir þad nu i Dag, i þijnu Fram̃ferdi, ad þier finnist nockud til soddann Giædsku og Goodvilia þijns Endurlausnara, og þu vilier giarnann bera þig ad, ad syna honum Hlijdni aptur a mooti, þa lattu þetta hid sama Giædskuverkid hanns vera þier svo sem

ellnaReglu og Minnis Sedil, allann þeñañ eptirkomandi Dag, i þvi sem þu formætt ad giøra, hugsa og tala.

Hugsa þu nu þar uñ fyrst; Ad liika so sem JEsus þinn Lausnari doo þinna vegna fyrir þijnar Syndir, svo þær skylldu ecki orka, ad þu dæir eilijfum Dauda, so kepp-stu nu vid i Dag, ad deya sialfur fra Syndunum og øllu illu Athæfi, fyrir eina hreina og Hræsnislausa Ydran og Yfirboot.

Þar nærst, svo sem þinn Lausnari reis upp af Dauda, þier til Riettlætis, so siaır til ad þu i sañri Trw, kappkostir ad bætra þitt Liferni, og gaanga i Endurnyungu Lijfs Daganna. Set þier nu alvarlega fyrir Sinni, ad ef Diofullinn, Heimurinn, edur þitt eigid Holld og Blood vilia koma þier til ad syndga, ad þu þa aptur a moot mis-ist, ad Ovidurkvæmilegt er þad fyrir þig, ad færa þig aptur i Flijkur Anstyggilegustu Synda, wr hverium þu vardst ecki færd, nema fyrir Dauda Guds Sonar, og fra þier ad fleygia þvi fagra Riettlætis Klædi,

hvørt þier var ecki gefid, nema fyrir hanns eiginn Upprisu. Siaa þa þar fyrir til, Saala miin, ad þu þenan Dag fra Morgninum byrier i Krapti JEsu Christi Upprisu, og set þier nu alvarlega fyrir, ad riisa upp af Svefni og Dauda Syndanna, i hvøríum þu hefur allt hier til svo Athugalaus sofid, eda maaske daud legid. Virdtu nu framar fyrir þier, hvilijk Gledi og Gedþeckni þeim almaattuga Gudi muni verid hafa aa siinum Elskulegum Syni, þa hann, ad sigrudum Diofli, Synd og Dauda, reis upp wr sinni Grøf. Eflaust mun Drottinn og so yfir ockur glediast, Saala miin, ef vid viljum nu med hønum, upp wr ockar Synda Grøf riisa, fyrir sanna Jdran og Lifnadarins Betran i riettri Trw.

Þa JEsus allra fyrst byriadi sitt Predikunar Embætti, og skiirdist i Jordan, þa kalladi strax Gud Fadir af Himnum ofan yfir hann, og sagdist hafa aa hønum Velþocknan. Ecki er þar ad efast um, ad Drottinn hefur Velþocknan aa þeim øllum sem

Synd=

Syndanna ydrast, og nya Hlijdni stunda, enn þo þad sie ecki neina, so sem fyrst, liiti Uppbyrian i þessum Heimi, nær hun ad eins skedur i Trwnni a JEsum Christum.

Þar fyrir mijn Saal, rijsum upp med ockar JEsu, rijsum upp fra illu Lijferni, giorum Jdran, og lattum af ad syndga, eptir frekasta Megni. JEsus gladdi ockur med sinni Upprisu, gledium vid hann og aptur med ockar Upprisu.

Englar Guds bodudu þau Gledi Tijdindinn JEsu Lærisveinum, ad Herrann væri upprisinn. Gud giæfi vær Meñirnir sem JEsu Lærisveinar viliim vera og heita, mættum so fyrir Naad Heilags Anda, upprijsa af Syndunum, ad Englar Guds mættu med Hiartans Gledi hvor odrum þar af segia.

Ja mijn Saal, rijsum ecki alleinasta upp i JEsu Riettlæti, hvert vier odlunst fyrir sanna Trw a hanns Nafn, helldur gaungum og i hanns Riettlæti hiedann af, i sonum Trwarinnar Avoxtum; Sie ecki alleina-

sta

sta ockar Umþeinking þessi, og Morgun Stundar Jdia, helldur miklu framar alls Dagsins Astundan. Verum ecki ad eins þessa Panka hulda i Briostinu fyrir Augunum, helldur wtmaalum og audsynum þa i Verkunum, og þessa Dags Umgeingni, bædi fyrir Gudi og Naunganum, hellst i rækilegri Heyrn Guds Orda, i almennilegri Bæn og Packargiord og odrum Christilegum Verkum. Laatum ockur nu eptir fremsta Megni gefa Gudi þennañ stunda Partinn Vikunnar til Piooonustu, hönum til Lofs og Dyrdar, þar hann hina sex gefur oss til Piooonustu vors Lykama.

Minn Herra JEsu, kom nu til mijn, og reis mig upp af Dauda og Svefni minna Synda, rettu ad mier þijna Hond, og stid mig a Fætur, þvi eg er aumþijn bædi Maatt laus og Magnlaus.

O! þu HErra og Eingill þess mykla Raads, taktu med þijnum Almættis Krapti þann Þwnga Tregleikans, Vanmaattarins og Vanskilningsins Stein fra mijnu

nu Hiarta. Leid þu mig a þessum Degi og ætijd, fyrir þinn heilaga Anda, a soñum Gudrækninnar og Riettlætisins Vegi, uñ þu mier, minn HErra JEsu, ad uppriisa hier i Heimi til Naadarinnar Hlutdeildar, so eg megi i ødrum Heimi uppriisa til Dijrdarinnar Arfleyfdar, fyrir Sakir þijns heilaga Nafns, Amen.

Kvølld Þenking a Suñudagiñ.

HAld er merkileg Historia, sem Johañ es Evangeliste framsetur, i Tuttugasta Capitula þar hann segir: Ad a Kvølldi þessa sama Drottdags, sem Herrañ reis upp fraa Daudanum, hafi hañ til Lærisveinañá komid, hvørier vegna Hrædslu fyrir Gydingum, høfdu Hrosid ad sier læst, og þa hañ var iñkomiñ, stand andi i Midid hiaa þeim, Oskadi hañ þeim Fridar, eñ þeir urdu fyrst hr=

addir, allt þar til þeir skodudu hañs Hendur og Fætur, hvoria hañ framband siaalfur, þeim til Syn-is, þa urdu þeir gladir. St. Lucas segir, ad þeir hafe vered ad tala uñ HErrañ, þa hañ kom til þeirra.

SAla miin, ædur enn vid leggium ockur til Svefns, þa viljum vid med Guds Hiælp, huxa hier nock ud framar eptir.

Fyrst skulum vid nu hugleida, ad Jesus kom ecki til Phariseanna, Kiennimanna Hofdingianna, nie þeirra Romversku St-riids-Manna, sem annadhvørt eckert eda illa uñ hann tøludu. Miin Saal, Gud lat tiockur ecki sofna nie vakna i þeirra Selsk-ap, Gud forbioodi ockur ad trwa Nætur-Myrkrunum so uñ ockur, ad vid høfum ecki HErrann JEsum til ockar innseingid, og hanns Fridarbodunar notid, sem hefur Myrkranna Hofdingia sigrad, hvør eirn, em einginn annar gietur og maa sañañ Fe-

id og Roosemi giefa, bædi i Vøku og Svefni. J ødru lagi merkium, ad HErrann JEsus kom inn til sinna Læriſveina, sem voru fyrst hrædder vid Gydingana, hveria þeir hugdu wti ad læsa.

J annann Maata voru þeir hryggver, þvi þeir þooktust mist hafa sinn elskulegasta Herra, fraa sinni Nalægd og Umgeingni.

J þridia Maata voru þeir eñ Vantrwader, og villdu ecki trwa, ad JEsus være upprisinn, þar þeir høfdu þo aadur fyrri af JEsu heyrt, ad a þridia Degi mundi hañ upp aptur rijsa; og þar ad auki høfdu þeir optlega þann allann Dag Bodskap feingid, ad JEsus være eflaust af Dauda upprisinn, hvad þeim kunngiørdi bædi Maria Magdalena, og Konurnar sem Christum fundu a Veginum, og Engilsins Rædu heyrt høfdu, svo og lijka þeir tveir sem til Emaus gengu, og þa voru nijkomnir heim aptur wr þeirri Ferd.

Merk þetta Saala mijn, og fær þier slijkt gudrækilega i Nyt. Fyrst svo sem þeir voru

ru Herrans Christi Lærisveinar; Svo er-
tu og fyrir hanns Naad, JEsu Lærisveirn.
Petrum, Jacobum og Johannem kalladi
hann til ad vera sijna Lærisveina, vid Vat-
nid i Galilæa, enn þig. hefur hann þar til
kallad vid Vatnid Skijrnarinnar, edur i
Skijrninni. Þeir voru hryggver þvi þeir
voru sviptir sijns elskulegasta Meystara og
Herra sijnilegri Nærveru, fra hverium þe
ir og flydu i Grasgardinum. Myklu hr-
yggvari mattu vera, med þvi þu hefur, æ
þvi midur (i Dag so sem optar) snwid fra
þijnum DRottni og elskulegasta HErra,
med þijnum Syndum.

Gydingar tooku JEsum fra Lærisvein
unum, mooti þeirra Gyrnd og Vilia, enn
þu hefur JEsu fra þier vijsad, eptir Gyr-
nd og Vilia þijns eiginn Holldś, þar þu hef
ur þvi hlijdugri verid ad elska Syndina,
enn þijnum Gudi, ad elska Riettlætid.

Lærisveinarnir JEsu, hofdu Lœs og
Hurd ad læsa og lykia uti fra sier sijna O-
vini Gydingana. Enn med hveriu kanntu

og villtu þijna Ovini wtilykia, sem eru, þijn eiginn Samvitska, hvoria þu hefur fleckad, Guds Reidi hvoria þu hefr forskulldad, þijnar Syndir sem þu hefur drygt, og Dioful inn sem um þig situr, ad giora þier Skada.

Þeir voru breyskir og Twarveikir, þo þeir heyrdu talad margt um Christi Uppristu. O! mijn Saal, er ecki hid sama fyrir þier? Hvorsu margt hefur þu maatt heyra, lesa og hugsa um þinn HErra JEsum, og þijn Saalar Efni i Dag? Enn Gud naadi, hvar er Avoxturinn? Athuga þu þar fyrir Saala mijn, hvad margt þu hefur nu af riettri og gudrækilegri Helgidags Jdiu forsoomad, og hvad margt þu hefur Oheilagt, heymskulegt, hiegoomlegt, og holldlegt bædi giort og stundad, hugsad og talad. Komum nu þar fyrir Saal mijn, og giefum ock ur wr Selskap Phariseanna, sem eckert hugsudu nie toludu um JEsum, hvert hann væri upprisinn edur ei, giefum ockur i Hoop HErrans Lærisveina.

Treystum vid ecki Myrkranna Hættu,

um̃ ockur sofandi, nema vid hofum Liooss-ins HErrann JEsum yfir ockur vakandi. Vid komum til JEsum i Vatni, eda fyrir Vatn Skijrnarinnar, komum nu aptur til hanns i Vatni ockar Idrunar Tara. Verum hrygg, þvi vid hofum þvi gooda tapad, enn illu eptirfilgt, vid gietum ecki ock-ar Ovini wtilæst, bidium nu þar fyrir Her-rann JEsum, ad læsa þa og wtibyrgia fra ockur. Preisum nu med Hendi riettrar Trwar, a Pijslar Saarum ockar Endur-laasnara med hvorium hann hefur allar ockar Syndir, sem vid drygt hofum full-komlega afmaad, bætt og borgad. Ecki kuñi Laas nie Hurd, JEsum fra sijnum Læri-sveinum wti ad loka: Svo kunna og ecki Syndirnar hann fra ockur wti ad læsa nie lykia þa vid hann af Hiarta gyrnunst. Þvi innilegar sem vid hugsum um̃ JEsu Forþienustu, og hanns Myskun, þvi glad-ari verdum vid, þvi værara sofum vid, þvi ohræddari meigum vid vera, fyrir Diofli, Synd, Samvitsku, Kvijda, Guds Reidi,

og

og ollu illu.

O! þu elskulegasti JEsu, mikill er minn Vanmattur og Veikleiki minnar Trwar, hvør mig angrar og ástrijdir, enn meiri er þiñ Kraptur sem mig styrkir og forsvarar. Mykid hef eg særtmijna Saal med Synd unum; enn myklu framar kantu hana ad græda, med þijnum Pijslar Saarum. Eg hefi fraa þier flwid og þig yfirgiefid med For soomun goodrar og gudrækilegrar Idkun ar i Dag; Naulægstu mig nu aptur i þiñi Mylkunsemi, og wtelyk fraa mier alla mijna Ovini, synilega og Osynilega a þessari Noottu, laattu þijnar blessadar Beniar og Undir vera Saalu minni fyrir Sioonum a þessari Noottu, henni til Gledi og Fagn adar. Laattu mig eignast þinn Frid, unn þu mier i þijnum Fridi ad sofa, i þijnum Fridi ad deya, i þijnum Fridi upp ad rijsa og i þijnum Fridi eilijflega ad glediast, þu sem lifir og rijkir med Fodurnum og heilog um Anda, lofadur, vegsamadur og blessad ar ad eilijfu, Amen.

Morg=

Morgun Þenking á Mánadag.

J Genesis Bokar 1. Capitula stendr skrifad, Ad i Upphafi hafi Gud skapad Himin og Jørd, asamt øllum Skiepnum, a sex Døgum, hverier sex Dagar ad sumlyktast meiga vid ein Dags Morgun, af þeim øllum Tijma, er Verølldin stendur.

Lattu nu, Sæl mijn, þenann uppruña Dags Morgun vera þier Ordsok, hier framar um ad þeinkia. Athuga nu þar fyrer: Fyrst þañ fagra Morgunroda, og þad skiært skynande Lioos Soolareñar, nu Uppreñande, hvad ad er eitt hid skiærasta og fegursta DRottens Handaverk, sem daudlegum Moñum hier i Heime, fyrir Siooner ber, og hvad skiær, Dijrdarlegur og Veglegur mun vera sialfur Skaparenn, þar Skiepnan er

so

so skiær og fögur? Siaa hvorsu Dagurenn veit sijna somu Att, wr hvorre hann ad Morgne uppreñur, og hvar hann ad Kvolld be nidurgeingur, so og eirnenn hefur og hefilldur Soolenn sinn sama Gang, Daglega og Arlega.

O! hvorsu vijs mun saa HErrañ vera, sem þui hefur soo tilskickad? Og hvad stödug er su Stioornan, sem ecke lætur þvilijka Skickan nockru sinne skeika, og hvorsu mikil ed er Almætte þess HErra, sem Himne og Jordu vid Magt helldur? Siaadu og eirnenn, hvorneñ allar Skiepnur leita sijns Fæ dis, Fuglarner um̃ Lopted, Dyreñ uñ Jordena og Fiskarner i Sionum. O! hvorsu Rijkur, Goodgiarn og Orlaatur er sa HErrann, sem aan allra Eptertalna og Bitalings, helldur þær allar so Rijkuglega og Goodviliuglega Kost frij? Minn Saal, fyrir þessa sama DRottens Augsyn ertu nu af f ijnum Svefne voknud, under hañs Verndan hefur þu Roseme, Hvijld og vært ann Svefn hast a þessare Noottu. Svo

seni

sem allar Skiepnur þiggia hanns Good-villd, so þiggur þu allt hvad þig gott hendt hefur af hanns Giædsku og Myskun, allar Skiepnur priisa sinn Skapara, hver ept er sinne Tegund og Nattúru. O! þu miin Saal, sem miklu fleyra, ædra og meyra þiggur af DRottne, helldur enn nockur ońur skopud Skiepna, Gud láte þig ecke hen da, ad þu siert hin lakasta, eda verder ein epter af øllum hanns Skiepnum, med þij-na Losgiord og Packlæte, epter þvi sem hei lagur Ande virdest nú ad giefa þier Raad til.

Rænulijtell maa saa Pioon vera sem ecke virder sinn HErra þess, ad biooda honum goodań Dag ad Morgne Dagsins. Vertu ecke Saal miin so Rænulaus, ad þu ecke veiter DRottne þijnum þaa Virding, sem þu villt ad þiiner Pioonar veiti þier, biood þar fyrir Gude þijnum goodann Dag, med þinne Morgun Bæn, Jaa, taktu und-er vid þinn Gud, sem nu verdur fyrre til ei ad eins ad biooda, helldur giefa þier eirn

good

goodann Dag nu sem optar, og vertu honum þacklaat.

J odru Lage hugsa þu nu þar umm, ad allar Skiepnur sem þu sier nu i Dag, eda hefur med ad fara og hondla, þier og þijnum til Næringar og Biargrædis, bæde Lifande og Daudar; Utann og Jnnann Hwsa eru af Gude skapadar, og þier i Hendur feingnar og skamtadar, mundu þig þar fyrir, ad vanbrwka þær ecke nie misbrwka þeirra Skapara og þiinum Herra til Stygdar, sem þier þær liede og lanade, Formæltu ecke Skiepnum Drottens nockru sinne, þo þær sieu þier ecke i Dag sem Hlijdugastar, þeinktu helldur, hvorsu þu ert sialf bæg og þverbrotenn þiinum Gude, og formæler hann þier þo ecki. Laat þier nægia daglega med þad sem Drottenu hefur þier skamtad, girnstu ecki þar vid ad auka med Rangindum, forspilltu þvi ecki helldur med Otilbærilegri Eydslu og Utsooan, hondla þu Ærlega, Rielega og Skynsamlega med Skiepnur DRottens,

ens, sem hann hefur þier i Hendur feinged, svo sem þinn skamtadann Verd, stær þig ecki yfir þeim sem minna hafa, og ofunda ei þann sem meira hefur, veit Lijkamanum sijna Þørf, epter þvi sem Gud þier leifer, og gialld Christo siinar Skylldur a hanns fatækum Limum, epter þvi sem DRottenn giefur þier Efne, neittu Christelega Drottens Skiepna, vidurkienndu lijtelatlega þær þier Overdugum veittar, þacka þu Gude Hiartanlega fyrer þær, bid þu Gud aud miwklega þier þær ad blessa.

Lof sie þier DRottenn minn fyrer Vernd og Vardveitslu, Værd og Rooseme, og fyrir allar Skiepnur, sem þu hefur mier Overdugum til Þarfar skapad, og Upphelldis giefed. Stioorna þu mier Nadarsamlega a þessum Deige, og allre minne Høndlan og Medferd a øllum þijnum Skiepnum, sem under miinu Vallde eru, og blessa þu mier þær allar, þier til Lofs og Dirdar, enn mier til Gagns og Nytsemdar, Amen.

Kvølld

Kvolld Þenking a Manudagen.

I Genesis Book. 3. Capitula verdur lesid: Ad a Kvollde, þaa Daguriñ took ad koolna, hafe Gud DRotteñ kallad Adam fyrer sig, og Reikningskap vid hañ hallded, uñ sitt fyrsta Synda Brot, þa hañ at af þvi Trie, sem DRotteñ hafde honum bañad.

MJN Saal, maklegt være þo DRotteñ vid ockur hiellde nu a þessu Kvollde, hiñ straangasta Reikningskap, uñ þad sem hañ hefur feinged ockur i Hendur, ad hondla med i Dag af sijnum Skiepnum. O! hvorsu hofum vid med þad fared? Aũad hvort Oriettelega, edur og so alldeilis illa. Hvorsu saa Packar Ord hefur DROTTeñ þeiged af ockar Muñe? Jaa, hvorsu Faavisleg hefur vered oll ockar Hondlañ i Dag? Margt hofum

hofum vid giort þad Gud hefur bannad, sautt þad sem Gud hefur bodeð. Adam Forskulldade ad wtrekast wr Paradijs med einu Brote, enn med hvørsu mørgum Brotum og Syndum hofum vid nu Saala miin Forskulldad frai Gude og eilijfre Saaluhiaalp ad wtrekast? Adam braut mikeð, þar hann mishøndlade med eitt Eple, hvad mikiu meir hofum vid þaa syndgad med ockar Misgiørdum, vid so margar goodar Guds Skiepnur i Dag? Sia þu, miin Saal, Tijmanum hofum vid forspillt aan Bænar og Þackłætis, med Hyrduleise og Giaalijfe, Heimsku og Hiegoma, Heilsunne Onytsamlega fortært, og til Ymislegra Synda misbrwkad, og hvad tek eg til ad telia þad upp, sem þo verdur ecke taled? Þvi hvør kann ad skinia hvad opt hann fellur? Og ef sa Riettlaate fellur Siøsinum aa Deige, hvørsu opt mun eg þa Ranglaatur falled hafa i Dag? Jaa, miin Saal, hvørsu Oþarflega, Oskynsamlega, Oriettvijslega, og Oþacklaatlega hofum vid

þessa

þessa gooda Dags Tijma foreydt? Og so sem vid i Morgun glodduſtum vid, ad ſiaa þad fagra uppreñanda Dags Lioos, so meigum vid nu Hryggiaſt vid; ad ſiaa þad undergaanga aptur og Myrkred, ſem Daudann bodar og Fyrermyndar, yfirkoma. Eñ miin Saal, hvad ſkulum vid til giora? So lijted ſem Adam ſtodade ad fela ſig milli Triaaña, fyrir Augſijn DRottens, ſo lijted ſtodar ockur ad dyliaſt fyrir Gude, þvi ad Vei þeim ſem dulder vilia vera fyrir DRottne, ſeiger Ritningeñ. So lijted Skiool ſem Adam vard ad ſiinum Fykiublodum, ſvo lijted og ollu minna gyllder ad ſkyla ſier med ſijnu eigenn Riettlæte edur Meinleyſe, enn allra ſijſt gyllder ad aſſaka ſig med Saakleyſe, Mañlegum Dæmum, Hollds Veikleika, edur hvoriu odru ſlijku. Komum þvi aan Dvalar miin Saal, komum viliug og Oneydd fram fyrer DRottenn nu aa medann hañ fyrir ſinn Anda hid iñra, med Gudrækelegum Hugreñingum, edur fyrer Orded hid ytra, med hoogværum Amiñ-

ingum

ingum, i Naadeñe at ockur kallar, so vid ecke sijdar meir naudug koma hliootum þaa hañ i Reideñe skipar þa Ogudlegu fram ad draga fyrir Dóómenn. Med kennum nu, grææutum og kleogum ockar Synder, illa Medferd, Oþackłæte og Avirdingar þessa Dags, fyrir þeim Myskunsama Gude, og bidium lijtelæætlega Fridar og Fyrirgiefningar i Trauste og Nafne Medalgaangarans JEsu Christi, þvi treistande og trwande af Hiarta, ad DRottenn mune af Naadeñe vid ockur hondla, epter siñe Myskunseme, oungvu sijdur enn hañ giørde vid Adam, hvorium hañ lofade, ad Kvinnuñar Sæde skyllde i sundur mola Hoggorms sins Hofud, og gaf honum og hañs Kviñu Skiñkyrtla, þar bæde voru nakenn. Þessa sama Kviñuñar Sædis JEsu vors Endrlausnara (sem hañ hefur med allre siñe Forþienustu giefed ockur) mun hann laata ockur niota, og Diofulsins Magt svo burt taka, ad hann mun oungvu illu fram vid ockur koma; Jaa, mun klæda ockur med

tvefin

veinn Kyrtlum sem er Riettlæteisins Kyrt i sijns Sonar, og Hialpræd:s Klædi H. Anda Kraptar, og i þessari Trw og Von, vilium vid i Nafni og Trausti þess Heilaga og blessada Kvinnunar Sædis, JEsu Christi vors Lausnara, Augna Hvarmana apturleggia, og Lijkamanum Hvijld gefa a þessari Noottu.

Lof sie þier DRottinn minn, fyrir allar þijnar Skepnur, sem þu mier til Gagns og Þarfar gefid hefur; Fyrirgef mier þijne Fodurleg Myskun, allar mijnar Syndir og Sakir, og skijli mier þiin Giædska, fyrir ollum Diofulsins Freistingum, þessa Nott og alla Tiima, Amen.

Morgun Peinking a Pridiudagin.

MAtth. 20. Capitula, Framsetur Herrann vor eina Eptirlijking, Um Hwss-Fodurin sem wt gieck sneinna Morguns, ad leigia

Verkamenn i sijñ Vijngard.

Minnstu hier uppaa, Saala mijn, aa þessum Dags Morgni, og merk, ad Eflaust er nu sa Himneski Hws-Fadirinn Almaattugur Gud, wtgeinginn, ad leita sier Verkmanna, sem honum Trwlega i sijnu Embætti þioni, Jaa, hann skyniſt ad þeim sem hann og snemma Morguns i Skijrninni kallad hefur, og Samning allareidu vid hann giordt, i hvorra Tolu þu ert mijn Saal, fyrir Naad Drottinns.

Virdtu nu fyrir þier, ad ecki ertu kollud til Idiuleysis, eda Omennsku i Drottinns Vijngard, rijsum þar fyrir upp, og mætum nu sem skiootast ockar Herra, verum til Þioonustu, Jaa, gaungum fwslega eptir hñs Bodi. Giorum i Dag ockar Verk og Vinnu, sem vid erum allareidu tilskipud og kollud i JEsu Christo. Lofum nu Drottinn og þockum honum fyrir sijna Vardveitslu. Byrium þennañ Dag med Hiartanlegri Bæn og Christilegum Asetninge goodra

goodra Verka, stundum ockar Vinnulag og Embættis Utrietting i Otta Drottinns med Trw og Dygd, sie þad nu ockar hinn alvarlegasti Asetningur ad giora, tala, at-forma, hugsa og framkvæma það eina, leynt og Opinnberlega, sem annadhvort er Gudi til Lofs og Naaunganum til Gagns, eda og svo ad minnsta Kosti Gudi sem sijst til Styggdar, og Naaunganum sijst til Hneixl-unar, og þo ad vid i ockar Vinnulagi, Stiett og Kallan, af adskilianlegum Bægiend-um, Krossi og Motgaangi, eda hveriu helst motstædilegu Tilfelli, meigum i Dag lyast, sveitast eda þreytast, þa huggum ockur vid þann Samning, sem Drottinn i Skijrninni vid ockur giordi, og Daglega i sijnu Heil. Ordi vid ockur endurnijar, sem er: ad hañ vilie ætijd i Naad, enn ecki eptir straangasta Rietti vid ockur hondla, og ollum sijnum Vijngards Erfidismonnum, vill hañ sialfr naalægur vera, og þa sem i Erfidi og Þwnga þiaast og þreytast, lofar hann ad endur-næra, þar med kortar hann ecki Launiñ ad

Kvølldi, þvi fullann Pening, fullkominnar Sælu, gefur hañ sijnum trwum Pioonum og Verkamonnum um̃ si'dir, og þad af Naad, enn ecki af Forþienustu vorri. Vid skulum ecki helldur, Saal mijn, srvænta ockur goodra Dags Launa, þo Vinnann ockar sie og sijnist lok og lijtil, Embættid ock ar lijtilmootlegt eda Kraptarnir ockar vzik- ir. Hugsum ad eins um̃ þad, sem Guds Ord segir: Ecki heimtist meir af Verka Monnunum, enn þad þeir sinnist trwir. Vinnum þvi i Trausti Drottinns, trwlega vegna Guds, Sidsamlega vegna Guds Engla, forsiaalega og ærlega vegna Mannanna, skynsamlega og vareigdarlega vegna Diosflanna, rietttvijslega i Kiærleika til Guds og Naungans vegna sialfrg vor.

O minn Drottinn! Þu sem mig hefur kallad i þinn Vijngard, og enn nu aa þessum Morgni kallar, so eg i mijnu Kalli og Embætti, þiooni eptir þvi sem þu mig hartt eda laagt sett hefur; Gef þu mier þijna Naad, so eg trwlega, þarflega og nytsamle-

ga, þier til Lofs, enn mijnum Naaunga til Nytsemdar og Gagns, giori, tali, aaformi og framkvæmi allt þad eg hlijt ad giora, tala, hugsa og wtrietta i minni Kallan, og gef mier Styrk, Trw og Þolinmædi ad liida og umbera hvorn Mootlætis Kross, sem mier i Dag kann til ad falla, og blessa þu milldilega oll mijn Verk og allar mijnar Utriettingar, fyrir JEsum Christum, Am.

Kvolld Penking a Pridiudagin.

Mattheus i 20. Cap. Greinir i Eptirlijkingunni um Vijnga=rds Mennina: Ad Hws=Fadirin hafe bodid sijnum Raads=Mani, ad kalla Verkamenena, og giallda þeim Dag=Launen.

Saala miin, so sem þessi Dagur er ad Kvoll di kominn, so kemur vissu lega Kvolld ockar Æfitiidar, a

hverin Drottinn JEsus, Doomari lifendra og daudra, mun ockur kalla, fraa þessari ockar Wijngards Vinnu. Laatum ockur nu þar fyrir, a Kvolldstundu þessare siaa ockur um, hvorninn vid hofum eptir Skylldu ockar Embættis unnid i hans Wijngard i Dag, og þar med hvad eptir er Ounnid, sem bæta maa um fyrir þvi, sem bædi hefur latlega og laklega unnid verid. Ad sonnu, miin Saal, noogu snemma kalladi Drottinn ockur i sinn Wijngard, þa vid vorum skijrd: Noogu snemma kalladi hann ockur i Morgun, fyrir innri Hræring Heilags Anda, soo noogann Tijma og Toomstund hofum vid haft, eitt gott Dags-Verk ad vinna. Enn miin Saal, hvad hefur skied? Dagurinn þessi er lidinn, aa Daginn Æfinnar ockar lijdur mieg hvad af odru, og alldrei veit nær enn Kvolldid kemur og sagt verdur: gior Reikningskap þinar Radsmensku.

Enn Verkinn ockar eru lok, lijtil eda einginn, og oll i sijnu eigin Gylldi Onijt, so vid meigum grætlega klaga og segia: Illa hefi

og lifad, og Oniitt Tijmann, þar ønur blijd' ug Guds Born, og trwir Verkmenn Drottinns hafa sveittst og unnid allar Toolf Stundir Dagsins, þar hofum vid varla eda ecki þinn Ellefta Part allra ockar Æfi-Stunda, nockud gott og nytsamlegt giordt og wtriett. Ja, vid hofum ei ad eins Idiulausyerid og Tijmann med eingri Vinnu Onijtt, helldur (æ þvi midur), Tiinanum med illum Verkum forspillt. Hvar munu ockar Laun verda þa Raadsmadurinn kemur? Sannarlega ill ein, ef eptir Verdugleikum er farid; vid hofum haft ockar Hlutskipti med Letingium og Illvirkium, þvi er Von ad Hlutskipti Launanna, verdi eptir Hlutskipti Verkanna. Enn minn Saal, eitt af ockar Dagsverkum er eñ eptir, sem Gud hefur þo skipad ockur ad giora, giætum vid giordt þad so honum lijki, þar mun hann gefa ockur allt þitt kvitt, sem honum hefur a ockur i Dag misslijkad, þetta Verkid heitir so; Offra þu DRottni Lofgiordinni, Item, Akalla þu hanni Neyd-

inni. Uppheffium nu þar fyrir Hiarta, Huga, Hendur Augu og Sinni til Drottinns, og þockum hanns Myſkunſemi fyrir ſijna Naad, Þolinmœdi, Verndan, Forſorgun, Fodurlega Hliifd og Bleſsan, ſem hann hefur tied og audſyndt ockur i Dag, bidium liitilatlega Fyrirgefningar allra ockar Synda Brota og Misgiorda, i Nafni JEſu Chriſti, treyſtum og trwum honum, ſo ſem Hiartanlegum Fodur, ad ecki muni hann eptir ſtrangaſta Rietti, helldur eptir miwkuſtu Myſkun vid ockur hondla. Þar ſem Verkinn ockar naa ecki til ad þloona fyrir ſettann Pening eilijfrar Dijrdar, þa tekur Forþienuſtann vors Herra JEſu vid, og undir hana ſkyt eg nu mijnu Maali, og bid þig liitilaatlega minn DRottinn, hondladu vid mig eptir Myſkun þiñi, enn ecki eptir Verdſkulldan minni. Laattu mig niota þijns elſkulegaſta Sonar Hlijdni og Forþienuſtu, enn ecki giallda miñar Ohlijdni og Jdiuleyſis. Vard veittu mig fraa Dioflinum, og ollu Illu, i

Noott og alla Tijma, og bleſſa þu myſkunſamlega, þier til Lofs, enn mier til Nota, og Naunganum til Gagns, allt þad ſem eg hefi unnid, alla mijna Æfi-Tijd, (þo lijtid ſie) i þijnum Vijngardi og lattu mig ecki hafa Hlutſkipti med Otrwum Þioonum, þa þu kallar mig wr þeſſari Viingards Vinnu, helldur gief þu mier eilijft Lijf fyrir JEſum Chriſtum, Amen.

Morgun Þenking a Midvikudagiñ.

Hia Matth, 25. Cap'tula, verdur giettid, Ad þa JEſus eitt Siñ gieck ſnemma Morguns heim ad Jeruſalem, hafi hañ Matlyſtug ur verid og leitad Avaxtar a einu Fyktu-Trie, eñ ſem hañ fañ aungvañ, formælti hañ þvi, ſo þad viſnadi upp, allt ad Rootum.

Saala mijn, ſa ſami DRottinn, ſem þig hefr plantad i Alldingard ſinnar Chriſtni, og vokvad þig m;

sijnu H. Bloodi i Skijrnar Lauginni, hafi hefur vi'ist Eptirlaungan ad finna a þier gooda Averti. Vijst mun hann nu a þess um Degi, sem nu er alla reidu upprunninn yfir þig, koma og leita, edur ad minsta kosti skygnast hiaa þier, eptir goodum Averti, so sem hann og kiennir i Eptirlijkingunni hiaa Lucam, þar hann segir: Alldingards Herr ann hafi umkvartad, ad i heil þriu Ar hafi hann Avartar leitad a einu Fyku-Trie, og þo aungvann fundid, og skipad þvi ad hoggva þad burt.

Giætum nu þar fyrir vandlega ad mijn Saal, ad Drottinn finni þig ecki med ollu Avaxtarlaust Trie i Dag, hugsa þu ecki ad þinn Herra lati sier nægia med toom Blodinn, an Avarta, þo þau syniſt fogur, þad er: Ecki nægiſt noog ad þu kalliſt Christiann ad Nafninu einu, eda umgangiſt ad eins med Christnum Monnum, ad Siooninni og Selſkapnum, og siert þo sem visid Halm-Straa i Hveiti Hrwgum, sem um sijdir verdur wtsiktad og brendt. Siaadu þar

fyrir

fyrir ſvo til, ad þu fyrſt a þeſſum Dags Morgni vaknadur, koſtgiæfir þig ſo ad tilbwa og tilreida, ad þu hafir øll Efni til ad verda frioſſamt Trie i DRottins andleg um Vijngardi i Dag.

Fyrſt maattu vita, ad Tried ſem bera ſkal ſiñ Avoxt, þlijtur goodann Grundvøll ad hafa, ſvo þarf og þijn Trwa Grundvøll ſannrar Kynningar a Almaattugum Gudi, og þijnum Herra Jeſu Chriſto, og hañs Vilia ad hafa, ſo þu hann riettilega þeckir, eptir þvi ſem hann hefur ſig i Ordinu opiñberad, og þu vitir og þeckir þig ad vera af Gudi Fodur ſkapadann, af JEſu Chriſto endurleyſtann fra eilijfri Glotun, og af heilogum Anda helgadan, fyrir Guds Ord og Sacramentin i Chriſtninni, þar med ad Vilie Guds ſie þijn Helgun, þvi þu ert til Helgunar, enn ecki til Ohreinleiks kalladur, og til goodra Verka i JEſu Chriſto, af Gudi ſkapadur, og hvad anad Guds Ord þier umm þiin Saaluhiaalpar Efni undirviiſar.

Þar næſt hlijtur Tried i Grundvøllin-

um ad Rootfestast og nidursetiast, þvi þo þad liggi Rootlaust ofann a Jordunni, hv-ersu good sem hun er, þa er þad og heitir sw inn Fauskur, enn ecki Trie. Enn þvi fasta-ra og diwpara sem Tried med sijnum Root um er plantad i Jordina, þvi frioossamara er þad.

Eins skalltu vita þinni Trw er varid, þvi ein laus og Ogrundvollud Vitund af Gu-di, stodar ei nie hiaalpar, so sem Dioflanna Dæmi sijnir, hvorier af Gudi vita, eñ hafa þess eingin Not. Þar fyrir hlijtur þu Root þinnar Trwar ad Rootfesta og Gro-odursetia i Guds Ordi, og Fyrirheitum Je su Christi, so þu af þeim lærir Gud ad elska, honum i Nafni JEsu Christi til alls goods ad trwa og treysta Lijfs og Saalar vegna. Og so sem Rootiñ fyrir Plantan Triesins i goodri Jord dregur ad sier Vokvann, svo hann sijdann uppdragist i Greinirnar, brio otist wt og beri goodann Avoxt. J sama Maata, ef þu fyrir sanna Trw a JEsum Christum, eptir hanns Ordi, verdur hon-

um

um sialfum innplöntud, þa dregur þu ad þier Vokoa og Krapt hans Elsku, fyrir heilagann Anda, hvor siidann i öllum þijnum Verkum, Dagsins Idiu og Utriettingum, sijnir sig i Kiærleika vid Naungann, svo sem eirn goodur Avöxtur, Gudi þeckur og Mönnum kiær, og þo ad Kvistir og Hnwtar synist i bland med, af Mannlegum Brest og Ofullkomlegleika, þa maa DRottins Naad og Medalgaunga JEsu Christi so mikid, ad þess verdur ecki giætt af hanns straunga Riettlæti, þvi velldur hans mykla Mykun og Elska til þijn.

Giefum ockur nu þar fyrir Saala mijn, alvarlega i Trunni aa JEsum Christum til þess Asetnings, ad vinna trwlega og wtrietta christilega ockar Embættis Hondlan i Dag, bidiandi og treystandi af Hiarta, ad heilags Anda Kraptur muni reidubwin̄ vera, ockur ad styrkia i þvi hinu gooda, so sem friooſamt Himins Regn yfir plantad Trie. Holl dum ockur þad frekast mogulegt er, fyrir naaduga Hiaalp heilags Anda, fraa

Syndunum, Raanglæti, Leti, Jdiuleysi, Vielum og Undirferli, Lygi, Bakmælgi, Blooti, Formælingum, Ohreinferdugum Ordum og Verkum, Ofund, Agyrnd, Hatri og Reidi, og eirna mest fyrir holdlegu Athugaleysi, þad hugsandi ad ætijd er Von aa HErrann komi ad leita og heimta Avoxtinn af siinu Trie, uppaa hvort hañ so mykla kostad hefur, sem er siinu eigin Blodi: Liisid er fallvallt, Daudinn viis, enn Stundinn er Ovijs. Kieppustum þvi nu vid i Nafni DROttins, ad vera ecki fwinn Fausskur, enn siidur eytrad Skada Trie i HErrans Alldingardi, swonum Fausk verd ur i Elld kastad, hvad mun þa af þvi eytrada Trienu verda? Oxinn er til reidu vid þess Avaxtarlausa Triesins Root sett, svo þad upphoggviist; Gud laate ockur ecki fyrir þeirri Reidi-Oxi verda nu i Dag.

O! þu giædskurijkasti JEsu, miñ Endurlausnari, vokva þu mig, þitt visna og þurra Trie, med Krapti þijns heilaga Anda, so eg i minni Stiett og Kallan, færi þier

þæga

Þæga og þecka, Ja, þacknæma Averti riett rar lifandi Trwar, i ollu þvi eg giori, hugsa og tala a þessum Degi, eñ vardveittu mig fra ollum illum Avoxtum, þennann Dag og alla Tijma, og formæltu mier ecki i þiñi Reidi, þo eg sie Avaxtarlijtill, helldur miskuna mier, fyrir þijns hellaga Nafns Sakir, Amen.

Kvolld þenking a Midvikudagiñ.

Sancti Marcus i 14. Capitula gieturum, Ad þa JEsus uñi Kvolldid settist til Bords med Postulunum, og hañ iñsetti Kvolldmaltijdar Sacramentid, hafi hañ medal añars sagt, ad hann villde ecki framveigis drecka af Vijnvidar Averti, þar til hañ drycki þad nijtt med þeim i Guds Rijki; hvar af audrádid er, ad Vijnvidar Avoxt hafa þeir fyrir Herr-

ân a Bord borid.

SAla mijn, Kvølld þessa Dags er nu komid, hvad skylldir þu nu helld ur gyrnast, enn þad, ad JEsus, Lijfsins og Liosssens HErra og DRottiñ, villdi nu verda Bordsitiandi Gestur þijns Hiarta, svo hann þar inni Sess og Sæti hefdi? Hvar med og þu med þinni Kvølldbænar Andvarpan, villt honum til þijn innbiooda. Enn hvar er nu saa sæti Vijnvidar Avøxturiñ þiñar Trwar, edur Kiærleikans Verka, og christelegs Framferdis, sem þu villt þiinum HErra, Brood ur og Brwdguma, þeim eilijfa Guds Syne, nu frambera og biooda, hvorium þu hefur nu i Dag ætt ad, iñsafna i þitt Hiartans og Samvitku Hws, med hvørium þu ætter og ad tilreida og prijda þijns Hiarta Herberge? Atter þu ecke i Dag ad vera eitt lifande og friossamt Trie, med sætum Avøxtum? Enn Gud næde, annad hvørt er þad ad þeir hafa ecki synt sig i þvi ad spretta, eda þeir eru hvørge nærre vaxn ir

er, og eru þvi Oduganleger, swrer og beisk-er, og ecke til þess Natturlega Sætleiks komner, eda þeir eru af adskilianlegu Rike og Dupte Syndaña, Hræsneñar og Veik leikans saurgader, og þvi med ongvu moote þvilijkum HErra sijnande, enn sijdur bio-odande.

Mijn Sæl, Ransaka nu siaalf. Trw enn ockar a Gud, hvad veik og dopur hef-ur hun vered i Dag? Poleñmædenn lijtel, Verkenn lok, og øll full med Hræsne, Bre-ste og Synder, og allar ockar Riettlætingar andstyggelegar fyrir Gude, eins og saurugt Klæde Bloodsiukrar Kvinu; Hvad munu þa vera siaalfar Ranglætingarnar? Ma-rgt gott er Ogiort sem gioraft atte, eñ ma-rgt illt giort, sem ecke gioraft skyllde, so allt er Onytt og Oduganlegt, þad vier giort hufad og talad høfum. Og ef þeir eiga ad medkieña sig onyta Þioona, sem giort hafa sijns HErra Skipan; hvad skulu þeir þaa heita, sem ecki ad eins hafa forsoomad Herr ans Befalning, helldur og so þar þvert a moote

mööte giort? Enn hvad skulum vid seigia mijn Saal? Skulum vid so leggia ockur til Svefns, og trwa Næturmyrkrunum um ockur ad vid hofum ecke HErrann ockar JEsum inn i ockar Hiartans Hws feinged? Pad laate Gud ecki skie. Eg stend og klappa uppa Dyrnar, seiger Lausnarenn sialfur, ef nockur vill upp fyrer mier laata, Þaa vil eg inganga, og Kvolld-Verd med honum hallda. Laatum Þvi upp fyrir honum sem skiootast mijn Saal, Þo efnaliited sie fyrir ockur, Þaa er hann hoogvær, og af Hiarta Lijtelaatur. Hann Þeide Stycks af steiktum Fiske, og lijtenn Hunangs Seim af Læresveinunum. Vijst mun hann og Þad Þyggia, sem vid til hofum, Þaa vid Þad riettelega frambioodum. Setium fram fyrer hann Þaa Avexte Hykiutriesins, sem hann vill Þyggia og hafa, sem er eitt audmiukt lijtelaatt og sundurknosad Jdrande Hiarta, og bidium Fyrirgiefningar allra ockar Afbrota, Misgiorda og Synda, setium og fyrir hann sætann Fykiutries Avoxt

Pack-

Packlætesins, og prijsum Myskunseme Fodursins, sem ockur hefur umlided, Medalgængu Sonarins, fyrer hvoria vid hofum umlidenn vered i Dag, svo su saarbeitta Reide Drottens hefur ecke þvilijkt Ofriosamt og þurt Trie, sem vid hofum vered, med ollu upphoggvid. Prijsum og þockum Hiæstod heilags Anda sem ecki hefur ockur med ollu Vokvalausann Fausk verda læted, fyrer hvorn vid nu kollum og seigium, Elskulege Fader, og JEsum Christum hiartalega nefnum i ockar Bænum. Losum og heidrum Gud Drotten sem ongvar skadlegar Lijfs nie Sælar Plægur liet yfir ockur falla æ þessum Deige. Setium og eirnenn fram sætann Vinvidar Avoxt, i Kiere Trwarennar, fyrir JEsum sem er hanns eigenn Bloods Heilagleike og Forþienusta, uppa hvoria vid ockur fyllelega reidum, til fullkomennar Forlijkunar fyrir Gude, þvi hanns Blood hreinsar ockur af allre Synd, og i soddann Trw og Trauste æ hanns eilijfa Giædsku Medal-

gongu

gongu og Forþienustu felum vid ockur hon um nu a Valld og Vernd a þessare tilkomande Noottu og ætijd. Þessa mijna nu framsetta Fijkiu og Viintries Avexte, þo af miñe Alfu til, veiker sieu, þigg þu nu med lijtelaatu Mykunar Hiarta, miñ elsku legaste HErra JEsu, og vertu so velkomenn Giestur mijns Hiarta og miñar Saal ar, og vardveit mig og allt mitt, under þiñe Blessan, þessa Noott og alla Tijma ad eilijfu, Amen.

Morgun Panke a Fimtudageñ.

Sancte Lucas skrifar i 12. Capit. Ad miog sneiña hafe Foolked safnast ad JEsu, þa hañ var komiñ i Mustered i Jerusalem til ad kieña.

Virdtu nu fyrir þier Saal mijn a þessum Morgne, hvorsu ecke allein asta Jsraels Syner, a þessare

Tijd

Tijd sem JEsus hier umgieckst til hann styckiust ad heyra hanns Ord og ad þyggia hanns Goodgiørder, helldur og eirnenn hug saduun, hvorsu mikell Hoopur heilagra Eingla og Utvalldra Saalna a þessare Morgunstund (sem og ætijd) klædder hvijt um Skrwda med Palmavid i sijnum Hondum (seiger Johannes) standa framme fyrer Tignar-Stoole JEsu Christi, og losa hanns heilaga Nafn, og priisa hanns Velgiørder. Hugsadu til, ad þu att ad verda i þeirra Tolu umm sijder, og med þeirra fogrum Selskap ad losa þinn Lausnara ad eilijfu. Taktu þar fyrir i þiinu Hiarta med þeim under, med þinne Morgun Lofgiørd og Bæn.

Virdtu nu og eirnenn fyrir þier, hvorsu morg hiartnæm Andvarpan og Bæn Guds Barna umm allann Heimenn, mune nu hlioodma fyrer Eyrum DRottens, so sem vel samstillt Hliodfære Fagnadarins, hvoriar hvorskins Reikelse sætara fyrir honum Ilma. Og i annann Stad hvad mikel

mikel Myskunsemi og marghaattud Blessan ofañ stijgur til þijn, og so sem aastwdlegt Himen Regn, ofan dryppur fraa DRottne aptur, yfir þau bidiande Guds Born.
O! mijn Saal, vertu ecki ein epter ad bidia so þu verder ecki ein epter Blessun og Myskun ad þiggia, kaattu ecki DRottenn fakna þinar Morgun Bænar og Packargiordar, so þu ecke þurfer ad sakna DRottens þijns Blessunar og Hiaalpar. Laattu DRotteñ finna þitt Bænar Offur fyrir hann uppstutt af trwudu Hiarta, svo mutt hann og laata þig fiña ofann til þijn stigande Blessan og Myskun af Fodurlegu Elsku Hiarta. Bid þu i Nafne JEsu, so blessast þu i Nafne JEsu, þviad r honum eiga allar Piooder ad blessast. Vertu ecke sijdur enn Fuglarner, sem þu sier ad uppreñande Soolunne fagna, eda þeir aum legu Hrafns Ungar, sem HErran aakalla. Virdtu og fyrir þier hvorsu þad Einglar DRotteñs standa Reidubwner, ad hlijda sijns HErra Bode, nær sem hann vill þeim
befala

befala nockud ad wtriett ta, hvar fyrir þeir kallast Þioonustusamer Andar, og aller twer Verk. Men Drottens i þessum Heime, eru vafnader, og marger alla reidu wt geingner i sijns HErra Vijngard ad vinna, hvor epter sinne Kallan, hvar fyrir þeir og kallast Trwlynder Þioonar. Vertu og so til Reidu Saala miin i þinne Stiett og Kallan, ad frambiooda þijnum DRottne þijna trwa og skinsamlega Þioonustu, hafande þad atijd fyrir Sioonum, ad þu ert alldrei so stodd ein edur hiaa odrum i Lioose eda Myrkre, ad þu siert ei i Augsyn og openberum Sionum Guds og heilagra Eingla. Himenen er mitt Sæte, og Jordenn Skor minna Foota, seiger DRotten. Under þessu DRottens Haasæti og aa hanns Foot Skor lifer þu og ert fyrir hanns openberre Augsyn, Jaa, saa sem Augad skapade, skyllde han ecke siaa? Og saa sem Eyrad plantade skyllde han ecke heyra? seiger Guds Ande fyrir Munn Davids. Vanda þar fyrir Verk þijn fyrer DROTTens Augum

um og eirneñ þijn Ord fyrir hanns Eyrum, svo þu hañ ecke styggir nie til Reide reiter, under hvørium þo þijn Lijfs og Saalar Heill er kominn. Þu aatt ad heita Sampioon heilagra Eingla ; Gior þu þig þvi ei siaalf med vitanlegum Glæpum , Sampioon Dioflanna, þu bidur Guds Vilie skule verda so aa Jordu sem aa Himnum, brioot það ecke vijsvitande og þverwdarsamlega nidur i Verkunum i Dag Vinnande, sem þu i Morgun bidur med Ordun um uppvaknande.

O miñ HErra JEsu, aan þijn fæ eg einskis orkad kom þu nu mier til Hiaalpar ; Siaa þu minn DRotteñ, giarnann vil eg reidubweñ vera, ad þioona þier, og giora þinn Vilia, enn eg er bæde i Vilianum veik ur og i Verkunum þo enn veikare, og i allre goodre Utrietting Kraptalaus, enn gief þu bæde alvarlegañ Viliann og styrkvann Kraptenn, med þiinum heilaga Anda, so eg giøre hvad þier þocknast, enn varest allt hvad þier misþocknast. Blessa þu DRotteñ

otten øll mijn Verk og Vinnulag, og þo eg mig missiaai eda syndga meige, i hvørn Maata þad kann ad skie, þa bid eg þig Hiartanlega ad þu hrinder mier ecke under Skor þinna Foota, med þijnum Ovinum, helldur lijd þu mig a þinne Footskør, vid þijna Mijskunar Fætur, svo eg meige sediast aptur og glediast, af Molum þinnar Naadar, og verda hiaalplegur i JEsu Nafne, Amen.

Kvølld Penking a Fimtudagin.

Sancte Johannes i 13 Capitula Framsetur eina merkelega Historiu, og seigir, Ad epter giørda Kvølldmaaltijd, hafe siaalfur JEsus Sonur Guds þveigid Fætur sinna Læresveina.

Sia þu hier Saala mijn, hvad furdanlega lijtelaatur þinn Herra er, ad hann þottest ei ofgoodur ad þvo Fætur sinna Læresveina, skoda nu þar

fyrer þijnar Fætur og giæt ad, þu hefur nu i Dag, eñ æframm geingeð æ Gøtu þinnar Lijfdags leiðar, so opt sem þu i Dag Syndgað hefur, og añat hvert giort það sem Gud hefur þier i sijnu Orde bañað, eða ecki lofað, ellegar og læted það Ogiort, sem hñ hefur þier skipað, so opt og mjøg hefur þu saurgað þijnar Fætur, og fleckað sialfa þig og Samvitskuna. Nu er það hvørutveggia, að ecke megnar þu þesse Saurendeñ af þier að þvo, með þijnum eigeñ Krapte, og ecke þo þu græter Bloodugum Tærum ecke heldur fær þu með Ohreinum Footum iñ að ganga i þa Himneska Jerusalem, nær þu hier við skilur, þvi Johañes seiger i sijnum Opiñberunum, að eckert saurugt meige þar iñ gaunga nie koma. Miñstu hvað JEsus sagde við Petrum, ef eg þvæ þig ei, þa hefur þu aungva Hlutdeilld medur mier.

Hier heyrer þu að JEsus vill sialfur þvo Fætur Petri: Kom þu nu þa i JEsu Nafne, og Nædar trauste, með eirnre hiart=

Hiartanlegri Jdrandi Bæn. Riett þu þiñ sauruga Foot ad JEsu, hafir þu i þiñi Stett og Kallan i Andlegri og Lijkamlegri Jdju edr Skylldu þijns Embættis, fyrir Gudi og Monnum, leynt eda opinberlega a Drottinns Footskør syndgad med Forsomun, Leti, Hyrduleysi edur Bænrækarleysi, Kærleiksleysi vid Naungann, edur i nockru, einu edur ødru, stooru eda smaau Gud styggt, Samvitskuna fleckad, og Naunganu hneixlad, þa legg ecki þijn Augu samann, fyrr enn þu hefur i einni sannydrandi Hiartans Bæn fyrir JEsum þinn Lausnara og Medalgangara, þetta framlagt, Fyrirgefningar bedid, og i sannri Trw, Saatt og Frid, fyrir hann, og af honum ødlast, og hugga þig vid þad, ad hann vill þig allann hreinsa, af øllum Syndum, med sijnu heilaga Bloodi, þvi þar til er hanns heilagasta Hiarta opnad, og þadann Blood og Vatn wtrunnid, ad þad skuli vera einn frijopinn Brunnur og Uppspretta til ad hreinsa Saal og Samvitsku ydrandi Manna af Daudleg-

um Syndum. Lijtelætlega kom þu Sæla mijn, fram fyrir þann lijtilæta JEsum, hann vill og mun þig hreinsa af allri Synd. Og i þeirri Trw, og Hiartans Von, til hanns Myskunar, gefum nu Svefn Augunum og Hvijld Lijkamanum. O þu allra lijtilætaſti JEſu, hreinſa mig vel af Synd minni, og þvo mig vel af Illgiørd minni, þviad æ mooti þier hef eg ſyndgad, enn eg trwi þo, ad þitt Blood hreinſi mig af allri Synd; Og i þeirri Trw, fel eg mig þinni Myſkunſemi nu og ad eilijfu, Amen.

Morgun Penking æ Føſtudaginn.

Johannes Gudſpiallamadur i 18. Cap. ſegir Ad ſnemma Morguns hafi Herrann JEſus bundinn, afhendtur verid Pilato Landsdoomara.

Skilldugt være þad Sæla mijn, ad þu lieter þier þetta til Hugar koma, æ þeſſum Dags Morgne,

Og so þu nu til Packlætis uppvekr þig si ſ-
ſa, fyrir DRottinns Velgiörninga, þa
vyrdtu fyrir þier hversu Onaadarſama Kv
ala Noott, Herrann JEsus hafi ætt a
milli þeirra Ogudlegu Skalka, sem hann
spottudu, Hnefum sloou, og Hraakum sp-
yjttu, svo ad sa sem Roosemd hefur ollum
Skepnum gefid, skickad og skamtad, fieck ek
sialfur um eitt Augnablik, ena minnstu
Hvijld nie Roo. Hier a moot, hefur þu
nu undir Verndar Hendi Drottins hast,
bædi a þessari Noottu og Morgni, og marg
ri annari, sæta Værd, og Roosamlega Hv
ijld, og þar vtl hefur þu ecki notid sialfrar
þinnar, helldur Herranns JEsu Forþien-
ustu, og þeirrar Oværdar sem hann fyrir
þig leid, vertu honum þar fyrir þacklaat a
Hiarta, Saala miin, og minnst enn fram-
ar, ad med sijnum Bondum og Fiotrum, i
hvorium hann var Pilato ofurseldur, undir
rangann Dauda Doom, Riettlaatur og
Heilagur, snemma Morguns, hefur hann þig
frelsad og frijad, so þu skyldir ecki i Daud-

ans Fiotrum og Fordæmingar Bondum, undir riettann og forskulldadann Dauda-Doom, þeim riettferduga Doomara, sialfum JEsu ofurseliast a Dooms Degi ræng lat og syndug: Minnstu uppa, ad sialft JEsus villdi lata sig saklausañ til Dauda dæma, svo þu skylldir ei af honum sialfum Sokud, til eilijfs Dauda wrskurdast. Enn fyrir allt þetta heimtir hann ecki af þier, nema Packlætid, i riettri Trw framborid. Offra þu Drottni Lofgiordinni, segir David; Packa þu þar fyrir, Sæla mijn, Jesu þiinum Lausnara, fyrir siina elskulega Mynkun, og i hañs Nafni upphef þitt Hiarta til Guds Fodurs, og gior honum alla Tiima Packir fyrir JEsum Christum, byriandi þad nu a þessari Morgunstundu. Og til eins vissulegs Merkis, ad þitt Packlæti sie ecki toom Hræsni, þa gack nu til ad wtrietta þijn Verk i þinni Stiett og Kallan i Guds Otta og Hlijdni vid hañ, til Gagns sialfre þier, og Naunganum til Nota.

JEsus liet sig med Fiotrum binda, þiña vegna,

vegna, bind þu nu Vilia og Gyrndir Hollds
sins, med Bondum DRottins Orda, og
Fiotrum hreinnrar Elsku til Guds, og Ki-
ærleika til Naungans fra ollu Rangslæ-
ti, þad frekast þier fyrir Guds Naad mogu
legter. Betra er þier ad Drottinn finni
þig nu med JEsu Christo, svo sem bundinn
fra ollu illu, med Elsku Bondum til Guds
og Naungans, enn þu med Gydingum
siertlaus til illra Verka i Holldinu, enn ad
Saalunni fiotradur fra goodu, med Bon-
dum Heimsins og Holldsins Elsku. Af
Ast og Kiærleika til þijn, giordi JEsus og
taladi allt þad hann hefur hier i Heimi giort
og talad. Laat þar fyrir oll þijn Verk og
Ord i Dag framkoma af Elskuñi til hañs
aptur. Af Elskunni til þijn leid hañ fyrir
þig Pijnu og Dauda, svo lijd þu og af Elsk-
unni til hanns aptur, allt þad hann vill ad
þig leggia. Af Elsku og Kiærleika þienti hñ
þier, so þu yrdir eilijflega Hiaalplegur.

Þioona þu nu, og hiaalpa Naungan-
um, af Elsku til þijns Endurlausnara.

Hann aaleit Þorf og Naudsyn þijna Obedmn, aalijt þu hanns Vilia og Bodord, sem hann þier skipar. Hann hneigdi og hagadi ollu sijnu Lijferni þier til Frelsis fyrir Gudi, og Fridar fyrir þinni Samvitsku, og Virdingar fyrir heilogum Englum.

Laattu nu, Saal mijn, og gleym ecki, laattu nu (segi eg) þinn Hiartans Asetning vera þann i Dag, ad haga þijnu Lijferne leynt og lioost, i ollu þvi þu hugsar, giorir og talar, JEsu Christo til Æru, Guds Englum til Gledi, Naunganum til Þioonustu, so þu megir gooda Samvitsku, sem JEsus þier med sijnu Bloodi keypti, Oflecka da geyma. Laattu mig nioota Þijnu þinnar og Þijslar Saara, minn Herra JEsu, og laat miñ Vilia alldrei til Ills lausañ verda, leif þu ecki nie lijd mier, ad syndga aa þessum Degi, og uppræt mig ecki skyndilega i þinni Vandlætingu, þo eg syndgi. Lof og Dijrd sie þier ad eilijfu, Amen.

Kvolld Penking aa

Festu=

Föstudagiñ.

Jra Matth. i 27. Cap. stendur skrifad, Ad um̃ Kvølldid, þa HErrañ var a Krossinum andadur, hafi Joseph af Arimathia komid, og ad feingnu Leyfi Pilati Lands-Doomara, hafi hañ Lij, aman̄ JEsu ofañ tekid, og i hreinum Lijnd-rakum sveipad og i nya Grøf lagt: Johañes segir, ad Nicodemus hafi lijka komid med dijrmæt Smyrsl og eptir allt þetta, tiñsigludu þeir Grøfina Christi.

Atuni ockur nu Saal mijn hugsa hier nockud gior eptir, adur eñ vid sofnum.

Fyrst merkium nu, ad hvorsu Joseph og Nicodemus þordu sig ecki fram ad giefa, allañ Pijnu Daginn Christi, og fyrir Otta sakir, kunnu þeir sig i aungvu Merki opinnberlega ad syna, þad þeir væru JEsu

Elſkendur, þo villdu þeir ecki fyrri ſofna, nie Augum ſijnum Værd giefa, enn þad þeir hofdu Li.kamann JEſu jardad.

Audg'ert er þad Sæla mijn, ad vid hof um vegna adſkilianlegs Hollds Veikleika, Heimſins Hindrana, og Diofulſins Vi-ela, hindraſt og frá halldiſt i Dag, ad aud-ſyna ockur i goodum Verkum, rietta JE-ſu Læriſveina. Spyr þu nu Sæla mijn, Guds Tiju Bodord þar ad, og þijna eigiñ Samvitſku, hvorri kunnugaſt er um þitt Framferdi. Legg þig þeſs vegna ei til Hv-ijldar ad giefa Værd Hollds ins Augum, fyrr enn þu hefur nu med einu þijnu Dags Verki, (þo ecki ſie meira) audſyndt þig ad vera JEſu Elſkanda.

Joſeph vard ad bidia Leifis, ad meiga hann framlidna JEſu Lijkama ofann taka af Kroſsinum, enn þu hefur ecki ad eins fe-ingid Leyfi helldur og eirninn alvarlega Be faling Guds i hanns Ordi, ad þu ſkulir JEſum Chriſtum fyrir þig, ei ad eins de-yddann og grafinn, helldur og eirninn af

Dauda

Dauda upprisinn, med Hond þinnar Trwar til þijn taka med allri sinni Hlijdni, Forþienustu og Riettlæti, so þu hafir Fyrirgiefning Syndanna og eilijft Lijf i hans Nafni.

Joseph tilbioo sijna Grøf, og tilreiddi nija Lijndwka, þeim andada JEsu Lijkama til Hvijldar. Hvad miklu framar bæri þier nu ad tilreida Hiarta þitt til Hvijldar og Jbwdar þeim lifanda JEsu, svo þu eckí innleggir þann dyrdlega Fesiood þinnar ey lijfrar Sæluhiælpar i eina fwla, andstyggilega illa lycktandi Grøf eins Syndafulls og Jdrunarlausts Hiarta. Riettu þar fyrir Hond þinnar Hiartans Bænar og Andvarpanar i riettri Trw, wt a mooti þijnum Lausnara, og i sannri Hiartans Jdran, bid lijtilatlega þinn DRottinn, ad þu megir JEsu Christi Pijnu, Dauda og Upprisu, til Fyrirgiefningar allra þinna Synda niddtandi verda. Tak þu a mooti honum mz Hond þinnar alvarlegrar Trwar, svo þu af Hiarta treystir þvi og trwir, ad Bloodid JEsu Christi hreinsi þig af allri Synd

og ad þu siert fyrir hañs Beniar heilbrygd vordeñ, og hafir fyrir hann, Frid vid Gud i Trwnni, og Fyrirgiefning allra þinna Synda i JEsu Nafni. Og i þeim hreinum Lijndwkum Drottinnlegra Fyrirheita for vara þennann Fiesioodirm i einu endurnijiudu Hiarta, med christilegum Asetningi, ad leggia af, þad frekast mogulegt er, syndsamlegt Lijferni. Sia þu þvi til, ad þad sie þijn Hiartans Astundan, iñileg Eptirlangan og Fysn, fyrir Hiaalp heilags Anda ad þu ecki sofir einungis fraa Lijkamans Erfvidi, helldur miklu framar sofnir, Jaa, deyer fraa þijnum Syndum, so ad þu ecki ad eins Olwinn aa Morgun vaknir til Erfvidesins, helldur miklu framar med endurnijudu Hiarta og Hugskoti vakna megir i Sinni og Huga til Gudhrædslu og goodra Verka, og hafa ætijd til Reidu jlmandi Smyrsl hiartañlegrar Þackargiordar, Bænar, Trwar, Vonar og Þolinmædi, fyrir Styrk heilags Anda.

Þarsem þu Saalamijn ervidar so þenn-

ann Dag, med Hiartans Jdran, Bæn og Andvarpan i sannri Trw og Trausti a Jesum Christum, og alvarlegum Asetning, Gyrnd og Eptirlangan, ad betra þitt Lyferni med Hiaalp Drottins, þa synir þu þig einn riettann JEsu Lærisvein, og maatt vera viss þar um, ad ecki alleinasta þocknast Gudi og þijnum HErra JEsu Christo soddann he log Jdia og heilnæm Kvollð Vinnia, helldur og eirninn mættu O-efud vera þar um, ad allar þijnar Syndir, eru eilijflega i Daudanum Christi, af og fraa þier deyddar, og grafnar, og i þeirri Trw, vilium vid nu sofna glod i JEsu Nafni.

O! minn elskulegasti JEsu, aumt, vesælt og syndsamlegt er allt mitt Lijf og Framferdi, enn eg bid þig, ad þijn heilaga Kvol og Pijna, forlijki mig og fridþægi vid Gud, og mig hreinsi þitt heilaga Blood af ollum mijnum Syndum, hveriu eg efianst treysti, deyd þu fyrir þinn Dauda allar illar Gyrndir i mijnu Hiarta, og fyrir þijna gledilega Upprisu, þa reis þu mig upp ur Grof

minna Synda, ſvo eg lifi þier til Lofs og Dijrdar, þeſſa Heims ſtundlega, og añars Heims eilijflega, Amen.

Morgun Penking aa Laugardagiñ.

Hiaa Matth. i 25. Capitula ſegir Endurlauſnarinn vor liooſlega: Ad eptir umliđna Tijd þeſſa Heims, og i Upphafi tilkomandi Eilijfdar, muni hañ ſiaalfur koma i Dijrd og Magtar velldi til ad dæma Lifendur og Dauda, og verda i þeim Doome Ogudlegir Meñ wrſkurdadir til eilijfrar Fyrirdæmingar, eñ Guds Born til eilijfrar Sælu og Dijrdar.

MJJn Saal, ſo ſem þu nu aa medal annara lifandi Manna hier aa Jorduñi, aa þeſſum Morgni ert uppvoknud, og rijs upp wr þinni Hvijlu. So ſkalltu vita, ad a þeim almeñilega Upp-

rijſu

risu Degi alls Holldz, attu og eirninn upp ad rijsa, og fram̃ fyrir Drottin ad koma, þvi so segir St. Paall: Aller munum vier byrtast fyrir Doomstooli Drottins. Hug sa nu um̃ fyrir þier, ad JEsus segir sialfur, þeir Riettlaatu munu skijna sem Sool i Rijki sijns Fodurs ætijd og ad eylijfu, og St. Paall segir: Þeir Utvolldu munu upprijsa dijrdarlegir, Osorgengilegir, forklaradir, Item: Vier munum hia DRottni vera alla Tijma, og sia Gud Augliti til Auglitis. O! hversu ækilegt, glėdilegt, O uppgrundannlegt og ununarsamlegt, ad er Samfielag og Hlutdeild med þeim Utvolldu, alskijnandi, dijrdarlegu og forklarudu Guds Bornum! Hversu mun þad Omælanlega lystilegt ad lifa hia Gudi, og sia Gud ad eilijfu!

Enn miin Saal, hygg þu ad, annadhvert leita Menn eptir þessu i þessum Heimi, svo þeir faa þad eflaust i odrum Heimi, ellegar Menn forsooma þad svo i þessu Lijfi, ad þeir faa þad alldrei i odru Lijfi. Og ad þvi

verd=

verdur þeim sem med eirni hryggilegri Aꝛ synd, Opi og Kveinl til eytiufra Kvala i hin ytstu Myrkur med Dioflinum og hanns hrædilegum Arum verda fra Gudi og allꝛ ri Gledi Von wtreknir.

Þar fyrir, mijn Saal, hugleiddu med þier, ad þu þennan Dag og alla Tijma, kappkoster ad verda fundenn i Tolu Guds Barna nu i Naadenne, svo þu funden verꝛ der i Tolu Samarfa Jesu Christi i Dijrd enne. Vilier þu annars Heims skijna sem Soolenn i Dijrdenne Utvalldra, þa kappꝛ kostadu ad skijna i JEsu Riettlæte hier i Heime, hvort þu odlast fyrir sanna Trw. Lioome nu þijn Trw fyrir Gude i Hiartaꝛ nu, og leyptre eda lyse, þad framast Gud giefur þier Naad til, i Elskunne til Guds og Naunganns, fyrir Monnunum, þa muntu eflaust liooma fyrir Gude og hanns heiꝛ logum Einglum i Eilijfdenne. Vilier þu verda med Christo Dijrdarleg, þa lattu þier lynda med Þolenmæde, þo þu epter Guds Vilia hlioooter stundum ad sijnast

hier

hier aumleg. Vilier þu verda þar Oforgeingeleg, þa elskadu ecke ofmiøg hier þad forgeingelega. Vilier þu þar verda Forklærud, þa siædu til, ad þu daglega fyrir sanna Jdran og Yfirboot, forklærer þitt Hiarta.

Vilier þu þar vera hiaa DRottne alla Tijma, so bid þinn DRotten ad vera hiaa þier, med sijnum Anda og Naad, alla þijna Hiervistar Daga.

Vilier þu þar siaa DRottenn Auglite til Auglitis; So skignstu hier epter Drottne med alvarlegre Elsku og Epterlekt hañs blessadra Orda. Vilier þu eiga Samfielag med Guds Bornum i eilijfre Sælu, þa kieppstu vid ad eiga Samfielag med þeim somu hier i Heime, i Trwñe, Bænenne, Jdraneñe, Hlijdnenne, og christelegu Framferde, og skamast þijn ecki ad hafa Samfielag med þeim i Krosse og Mootgange, med Polenmæde. Vilier þu faa Hlutdeilld i eilijfum Himneskum Gæfum og Giædum þaa kappkosta þu ad fara vel med þad Hlut

skipte,

skpte, sem Gud hefur hier i Hendur feinged af Jardneskum Gafum og Giædum. Þu hefur hier wtskamtad Hlutskipte Tijmans, a hvoriu þu lifir, Hlutskipte Platzins, a hvoriu þu hræreft, Hlutskipte Gotz og Peninga, med hvort þu hondlar, Hlutskipte Heilsuñar, i hvorni þu l'oonar, og hvad annad DRottens Naad, hier Lijkamlega og Andlega Utdeilt hefur. Asettu hier nu, og astundadu Hiartanlega, fyrir Adstod DRottens, med allt þetta so ad hondla, ad þu missser ecke þad Eilijfa og Himneska. Eid þu ecke Tijmanum Idiulaus so þu ecki Erfvider annadhvort med Lijkamanum, Naunganum til Gagns, edur med Huganum, Gude til Lofs i Gudrækelegum Hugunum. Saurga ecki Platzid med skamarlegu Lijferne, Elska þu ecki ofmiog Gotz og Peninga, framar enn Gud og Naungann. Slijttu ecki Heilsunne Idiulaus, og sijst med Syndunum, vitanlega. Forsmaa ecki nie afræk þitt Embætte, þviad af ollu þessu verdur Reikningskapur heimtur.

Minstu

Minstu iafnann aa, ad þu eckert þad hef ur, sem þitt eiged er, nema Syndena, fraa hvørre þu bid Gud iafnlega þig ad frelsa og bevara, eñ allt gott þad þu hefur, er Laan Guds, hvort þu bid Gud þier ad blessa. Stunda þu svo sem trwr Þioon, vel med þad Pund ad fara, sem Gud hefur þier i Hendur feinged, og med goodum Reikn:nge og Abata aptur ad skila, og vertu Þacklaat, Og med þessum Þaanka og Asforme, vilium vid nu þennañ Dag byria i JEsu Nafne, Styrk þu mig minn HErra JEsu i ollu Christelegu Asforme og Athæfe aa þessum Deige og alla Tijma; Laattu mig fyrir þiñ heilaga Anda st oornast, svo eg hier i Heime med ollum Guds Bornum, Samfielag eige i Trw Von og Bæn, ollu goodu Framferde, og heilagre Þolennmæde, og veit mier Raad, Vitsku og Raad, vel og skynsamlega ad hondla med þad Hlutskipte, sem þu hefur mier i Hendur feinged, svo eg fyrir þijna blessada Forþienustu, odlest Hlutskipte og Hlutdeilld med ollum Guds

Ut=

Utvølldum i eilijfu Lyfe, Amen.

Kvølld Peinking a Laugardagen.

SAncte Matth. i 26. Cap. Avijsar, Ad a Kvølld Tijma hafe pad skied ad HErran vor JEsus (hvør po an allra Synda var) hafe under skarpast Ransak komed, og kalladur vered af þeim andlegu Hofdingium og Kiestemonnum i Jerusalem; Og po eingen Misgiørd yrde mz hønum funden, þa vard po fyrre leitad til Lingvotta, en pad han skylde fry verda, og vard su Alyktunen, ad aller yrskurdudu og sogdu, han er Dauda sekur.

MJN Saal, laatum ockur ecke syfna, fyrr enn vid hofum med ei nu Orde eda tveimur hier epter teked. Og fyrst spyr eg ad: Etlar þu

nu Syndug og i morgu Brotleg Skiepna ad þu meiger vera Ohrædd og Ugglaus um̃ þad, ad alldrei mune fyrir Proof og Ransak koma og leidt verda þitt Lijferne, sem þu hefur nu i Dag framleidt og giort? O! Nei, mijn Sæl; þvi so seiger Guds Ord: aller munum vier byrtast fyrir Doom stoole DRottens. Item: DRotteñ mun auglysa þad i Myrkrunum er huled: og siaalfur Lausnarenn vor seiger, ad so mune hart verda eptergeinged, ad Menn hlioote af hvo riu Orde Reikning ad standa. Og hafe þess heilaga Guds Sonar Lijf, under so skarpt Ransak komed, og hafe hañ ecki Skulldlaust af komest, sem þo hafde alldrei neina Synd giort, hvad mun þa vilia verda fyrir þier sem ert i morgu, Jaa, eg maa seig ia i ollu Sek og Brotleg fyrir þijnum Gude? Hvar um̃ ecki þarf Lijfvotta ad leida, medann odrumeigeñ er Sañleikur Guds heilaga Logmaals, og aa adra Hond þijn eigenn Samvitska. Enn uppaa þad Sæl mijn, þu verdur ecke epter þijnu illu og Synd=

Syndsamlegu Athæfe Fordæmd, þá tak þetta Rad upp, nu strax a þessare Stundu, medann Gud ann þier Nadaretiar.
Fyrst legg þu frá þier allt Forsvar og Fegrun þijns Maalefnis, og af Hiarta medkiendu Lijtelaatlega, ad þad er viist og satt, ad eilijfann Dauda Doom og Kvala Urskurd hefur þu med þynum Syndum forskulldad, þad lat þig angra Hræsnislaust, alvarlega og af Hiarta. JEsus Sonur Guds leid saklaus, Oforskulldadann Dauda Doom, þier til eilijfrar Endurlausnar, Fridar og Frelsis, og þvi treystu Vantrwarlaust, alvarlega og af Hiarta, og gled þig þar wt af. Þier kiemur nu til Hugar ad þu hafer illa fared med þad Hlutskipte sem þier var af HErrans Hende wtdeilt i Nadenne, og ert hrædd, þu muner hafa t pad þvi Hlutskipte sem þier var ætlad i sodru Lijfe i Dijrdenne.
Kom þu nu þar fyrir Saala mijn, med sannre Jdran, Hiartans Bæn og stodugre Trw, tak þu og þigg þaa Hlutdeilld JEsu

ſu Chriſti Forþienuſtu, og hanns bleſſudu Pijnu, og reid þig Oþrædd og Efalauſt þar uppa, ad hanns heilaga Blood hreinſar þig af allre Sekt og Synd, og i þvi hann var Dauda ſekur fyrir þig dæmdur, þar ertu fyrir hann alla reidu fra Daudanum frials, til eilijfs Lijfs wrſkurdud. Minſtu þar uppa ad ſa hinn ſame enn eingenn aðar, er þinn Doomare, og fyrſt hañ þijna Sekt borgade og betalade, og gaf þig olldungis kvitta fyrir Gude, þa mattu fullviſſ vera þar uñ, ad ecki mune hann ſitt eiged Verk fordæma, edur ſinn eigeñ Betaling Onijtann giora. Mundu þig ad eins ad þu hann ecke med þiñe Vantrw og Idrunarleyſe Onyter, enn kappkoſtum vid, ad ſyndga ecke framar vijſvitande uppa Nadena. Sofum nu med glodu Giedi i Trwñe, giorande Gude Þacker, og latum þad nu vera ockar ſijdaſta Aſetning, ſem vid villdum være ockar fyrſta og frekaſta Verk a Morgun, ef Gud ockur lijdur, ſem er ad ottaſt og elſka Gud, og kieppaſt vid ad betra

þad

Þad sem ockur hefur i Dag a orded.

O! minn JEsu, minn DRotten og minn Gud, dæm þu mig ecke epter minne Verdskulldan hvoria eg ottast, helldur frelsa þu mig, epter þinne Myskunsamlegre Forþienustu, hvorre eg treyste, og stadfest mig i þinne Naad, vid hvoria eg gledst. Lof og Dijrd sie þier, nu og ad eilijfu, Amen.

Nær Madur gengur i sitt Bæna-Hws einsamall, þar maa

hann falla a Knie, lesa svo eina af þessum Bænum i senn, svo hann med David tilbidie DRottenn sinnum, þad er, opt a hvorium Deige Kvølld og Morgna.

O HErra JEsu Christe; Eg stend fyrer þier aliika, sem fatæk Skepna fyrer þeim fullriika, mig hwngrar og þyrster epter Riettlætenu, Hugsvala þu nu hryggvu Giede miinu, innra virdstu Mannenn minn ad næra, mier af Himnum Naad og Hialp so færa, hrygg-

ur

ut Madur at Hniaanum fyrir Þier stendur Hiartad breideeg wt og miinar Hendur, heyr nu Drottinn Hiartans Bænina mijna, fyrir Heilagleik og Forþienustu þijna.

O JEsu Christe, eg stend fyrir þier Sorgmæddur, sem einn Þræll fyrir sijnum Herra hræddur, hladinn Syndum, eins og Fuglinn Fiødrum, fell eg tijdt i Glæpiñ eiñ wr ødrum, eg em kasinn Otal Synda Hriidum, eins og falli Daggar Dropar tijdum, eda sem Korn aa Siaafar Sandi breidum, so er mitt Hiartad þakid i Gyrndum leidum, hreinsadu mig i þijnu blessada Bloodi, biarga mier so Himna Kongurinn goodi, fyrir þijn Saar og albloodugar Undir, afplaana þu allar mijnar Syndir.

O JEsu Christe eg stend fyrir þier alleina, eins og giørdi syndug Magdalena, siaadu eg em Glæpi mijna ad graata, giarnann vil eg og feginn af þeim laata: Fyrirgef mier Sakir og Syndir mijnar, Sonur Guds fyrir Blood og Undir þijnar, laat mig þinni Hiaalp og Naad behallda, hiaa þier

D lifa

lifa sijdann um̃ Alldir Allda.

O JEsu Christe, eg stend fyrir þier og kalla, sem Astvin tiaair odrum Anaud alla, kiendu i Briooſti um̃ Barnid þitt sem græ-tur, biarga þu mier Heilsug afarinn sætur, hiaalpi mier þijn heilog Forþienusta, huggi mig þiñ Andi og Ordid besta, frelsa þu mig burt wr Daudans Dijki, so dijrka megi eg þig i Himnarijki.

O JEsu Christe, eg stend fyrer þier at Hnianum, sem Stoorbrota Madur fyrir Doomaranum, eg er sekur vid Gud minn Fodurinn saña, eg er aumastur allra Ver-alldar Maña, lækna þu mig Lijknar Kong-urinn goodi, lauga þu mig i þijnu heilaga Bloodi.

O JEsu Christe eg stend fyrir þier har-mandi, eins og Barn sem grætur undann Vendi, Fodurinn gooda minn hef eg reitt til Reidi, riett er þo hann straffe mig og hijdi, Broodir minn goodi bid eg þig gott til leggia, Blijdka hiartans Fodurinn ockar beggia, eg skal giarnann hlijdinn hiedann af

vera,

vera, og hvad eg megna ydkar Vilia giøra, af illu læta, ydkandi so þad gooda, eptir þvi sem Guds mijns Bodord hlioода, hiaalpi mier þar til heilagur Guddoms Andi, ad hiedann af eg Rææd mitt betur vandi, giøri og tali Gud minn so þier lijki, gef ad eg lofi þig hier og i Himnarijki.

O JEsu Christe eg stend fyrir þier Hugglædur, Lausnarinn goodi sannur Gud og Madur, sem hefur fyrir þitt heilaga Blood og Undir, hreinsad af mier allar mijnar Syndir. O Drottinn minn! þinn Daudi og Forþienusta, fra Daudans Krapte hefur oss Endurleista, fra Reide Guds, fra Satan, Synd og Böli, fra Sorgar Gusti, Vijtis Kvøl og Heli, enn sætt oss vid Himna Fødurinn hærsta, Hiaalpar Klæd inn skrijddur þvi hinu betsta, afrekadir oss aptur Lijfid sanna; O þu goodi Heilsugiafarinn Manna, lofadur siertu Lijf og Lioosid skiæra, Losid skulu þier allar Skepnur færa, lofadur siertu Lambid Guds Astkiæra, Losid sie þier Heidur, Dijrd og Æra, Amen.

Hiartans Fadir, so sem þu skiilir ockar Lukama med Klædum, so iskriid þu Saalena med andlegum Astar Giædum, so sem þu foostrar Holldid fyrir þad Lijkamlega Bordid, so Saalina fyrir þitt Guddoomlega Ordid, so sem þu gefur ad vor Augu siaa þañ diirdlega Dags Lioома, so gef Saaliñ skodi þann skiæra Himna Bloomann.

Drottiñ miñ bevara þu mig og allt mitt, uti og iñi, i hveriu Siñi, Stodu og Stræti Sess og Sæti, i Vøku og Svefni, stiir og stioorna øllu miinu Raadi og Efni, Amen.

Gud Himneskur Fadir vardveiti mig, JEsus Christur blessi mig, fridi og frelsi mig, heilagur Andi helgi, huggi og uppliisi mig, Engill Drottinns miins geymi mig, Raad og Myskun Guds miins leidi mig, Ordid Himneska Herrans frædi mig, Mill dinn Skaparans miins fædi mig, Riettlætid Lausnarans miins klædi mig, Blodid Lausnarans miins grædi mig, Heilagleiki DRottinns miins giærdi mig, so eingiñ illur Andi hrædi mig.

Gud

Gud minn gefi mier ad sofna vært og roott a þessari Noott, og ad eg megi aptur vakna med gladværu goodu Hiarta, so eg christilega lifa mætti bædi leynt og liooft, til Mals og Giorda, Gudi mijnum Gedfelldur, enn Naunganum Goodgiordasamur, allt Guds Laan riett tijdkandi, miinu Embætti adgiætandi, og i øllum goodum Dygdum mig ydkandi.

Gud minn lati mig lifa Christilega i Dag, bædi leint og liooft, til Mals og Giorda, mitt Embætti med goodri Giætni ad utrietta, Gudi miinum Gedfelldur vera, enn Naunganum gott ad giera, allt Guds Laan riett ad tijdka, og i øllum goodum Dygdum mig ad ydka.

DRottinn minn gefdu mier Gott og froomt Hiarta undir Sooluni, idiusamann Lijkama i Dagsbyrtunni, hæga Hviild og sæla Svefnroo a Nottuni, bidiandi Munn i Hørmunginni, lofandi Tungu i Velgengninni, ydnar Hendur i Naudþurftinni, Olatar Fætur i Embættisgaungunni, so eg

 allt

allt mitt Dagfar Christilega framleida kunni, Amen.

Hvor sa sem finn Lifnad vill Saaluhiaalplega framleida, hañ verdur þessar eptirfilgiandi Greinir vel ad akta og Hugsesta.

NÆR hann þecki og medkeñi siñ Vanmaatt, hvad aumur og einkis megandi hann sie, hafandi eckert af sialfum sier, helldur af Gudi alleina alla Hluti, og hvorninn honum sieu allir Hlutir Laans, so hann verdur þa af Hendi ad laata, a hvoriu þvi Augnabliki sem Gud þa aptur heimta vill, jafnvel sialft Lijfid, og hlijtur so nakinn og ber hier vid ad skilia, sem hann hiingad kom. Og þo oll Verolldiñ villdi med honum standa allt i Daudann, þa væri honum þad einginn Nytsemd, þvi þad er allt forgeingilegt, og kann fraa Daudanum ecki ad frelsa. Vertu þar fyrir

ecki

ecki Athugalaus, helldur Ottast Gud, og þeynk yduglega, um þinn Baunratt. Gi-or þeim Þurfstugu gott, þad frekast þu kant, so hefur þu Fesiood a Himnum, og gior þad uppa Guds vegna, þvi þu ert skylldugur allt gott ad giora. Enn hvor sem gietur nockud gott og giorir þad ecki, honum er þad Synd, enn sa sem þad giorir, hann giorir þad ecki af sijnu, helldur af þvi sem Gud hefur lient honum, og af þvi sem Guds er, svo giorir hann þad af Gudi, enn allir Menn eru einkis verdir.

2.

AD hann ecki elski Heiminn, nie þad sem i Heiminum er, sem er Hollds Fysn, Augna Lyst og Drambsamt Lijferni, helldur hafi Gud fyrir Augum, og stundi eptir þeim Hlutum sem Guds eru, sem er Guds Vilia ad framkvæma i allshattudum Dygdum og fordast þessa Heims Born, med þeirra Gyrndum, so hann giori sig ecki Hluttakandi annarlegra Synda. Þitt Hiarta a ad stunda eptir Guds Rijki, og

eptir þeim Hlutum sem þar uppí eru, enn ackta allt þad Jardneska fyrir eckert, jafnvel og þijna leifilega Skiemtan og Dægra Stytting med Otta og Þacklæti brwka, uppa þad þu fallir ecki i heimuglega Synd, og hafir Lyst til þess forgeingilega, eñ gleimir eins og Eva Logmaali DRottinns, hvar inni þu ætt þo alleina ad hafa þijna Lystisemi Dag og Nott, so þu gangir a riettum Vegi.

3.

Ðu hlijtur og þessum Þremur Hlutum fastlega ad hallda, sem er Trwñi, Voninni og Kiærleikanum, allt hvad þu giorir, þa gior þad af Trwnni, þad er, an Mann virdingar i Einfalldleika, med stodugu Trausti eptir Guds Vila, med Þackargiord, svo sem þu giordir þad Gudi, og eptir Skylldu, þa muntu Blessan hliota; þinn Kiærleiki sie og sve af Trwñi, og Root Hiartans, og svo ad þu hafir aungva Velþocknan a sialfum þier, helldur a, þvi ad þocknast Gudi, med Otta, an Siergiædings, og oll-

um Mønnum, eptir Sannleikanum, Mÿst-
unsemnni og Riettvijsinni, aan Mañvird-
inga, þviad þa er Kiærleikurinn fullkomiñ.
Kiærleikurinn leitar þess sem Naungans
er. Þijna Von lættu vera aan Efasemi,
enn þo eptir Guds Vilia i ollum Efnum,
alleina til þess Guddoomlega himneska og
eylijfa, enn ecki til þess forgeingilega.

Laat ecki þijna Von og Traust til Drott-
ins fraa þier taka, þvi Madur skal og midt i
Daudanum aa hañ vona, þvi hann er Al-
mættugur.

4.

NÆgiusemid laat ecki vijkia wr þinu Hi-
arta, nie fraa þijnum Augum, þvi þad
vardveitir þitt Framferdi i Einfalldleika,
styrkir þad i Þolinmædi og nærir þad
med Sannleika. Befala DROttni alla
þijna Vegu, hann mun best fyrir ollu siaa,
þvi hann veit vel, hvad þier er gott, edur ei.
Eda meinar þu hann viti ecki hvad um þig
lijdur? Siaa þu DROttinn sier og veit
alla Hluti, og þar er eckert hulid fyrir hañs

Augum. Enn hann ꝍliitur þann audmiwka, og þann sem sundurknosadann Anda hefur, og þann sem hrædist hans Ord, Esa. 66. Gyrnst þar fyrir ecki upphafinn verda, þegar Menn hroosa þier, helldur fyrirvird þig af Hiarta, þvi þu ert Onytur Þion, og aan Guds Kraptar og Styrkleika, Naadar og Anda, megnar þu eckert. Laat þier ecki þykia ad þu siert betri enn þinn Naungi, þvi þu ert einkisverd Manneskia, gief Gudi Dijrdina i ollum Efnum, þa muntu upphefiast, ef þu þig af Hiarta lijtilæckar.

5.

Þu skallt so sem annann Speigil þetta þrent fyrir Augum hafa. 1. Ad þu af þijnum Munni, einginn fæfeingileg, heimskufull, Ohreinferdug edur Onytsamleg Ord med Rædu framkoma laatir, helldur Ord Lijfsins, þad er þau sem til Lijfsins leida, enn ecki til Daudans, hvar fyrir þu kynnir fordæmdur ad verda, svo bevara nu þijna Twngu, þvi hun kann þig bædi deyda og lijfga eptir sinni Vijsu. 2. Ad þitt Hiarta

ta

ta sie hreint og þiṅ Samvitska frij fyrir
þvi Bonda, Vara þig fyrir ollum Ohrein
um og vondum Þaunkum, og skignst med
þijnum Augum eptir Lioosinu, þa muntu
hafa gooda Samvitsku, og sa er sæll, hvørs
Hiarta ecki fordæmir hann, þvi hann hefur
þann rietta Fognud. 3. Hier nærst beva
ra þu þijna Vegu og Framferdi, so ad þu
vandrir ecki i Myrkrunum, Lyginni og
Ranglætinu, þvi þu ert Guds Madur.

6.

Sollum Efnum proofa siaalfann þig, og
lær ad þeckia þad sem þig enn nu vantar
a allskonar Dygdir og siaa til þu forsoom
ir ecki þad sama, þvi þu kannt alldrei giora
ofmikid gott, Jaa, þo þu hefdir allt giort,
sem þier bæri, þa kuṅir þu þad þo ecki giort
hafa, svo sem af siaalfum þier, enn Guds
Fulltijngis, þvi þu ert vanmaattug Mann-
eskia, enn þu skallt ecki hindra Guds Anda
Verkan i þier med otvortis Umsvifum, so
þu ratir ecki i Fordiorfun, enn ef þu villt ri-
ettilega proofa siaalfann þig, þa lif i sijfelld.

ri Jðran, Audmykt og Einfalldleika, med Otta og Hrædslu inn til þess þu kannast vid, ad þu siert ecki verdugur þess nattur-lega Lijfsins, auk helldur alls þess Gooda, sem þar til heyrir, eñ þo mikiu sijdur þess eylijfa Lijfsins. Þad er sa mesti Spek-ingur, sem riettilega proofar sialfann sig.

7.

NÆD sijdurstu skalltu bidia aan Aflaats i þijnu Hiarta i Otta DRottins, i ollu þvi þu adhefst, svo sem fyrir Guds Augliti, Þad er wt af Trwnni, aa þijnum Vegum vid Naungann, med hiartannlegri Eptir-laangan þess ens gooda, Gudi til Dijrdar, med Utdeiling þinnar Gaafu i Kiærleika i þijnu Herbergi, edur hvar þu ert alleina, með Hiartans Alvoru, eptir því sem Gud gief ur Naad til, med Fostum, Veinan, Harmi og Graati, med Sundurknosan þins Hi arta, fallandi aa Knie, eda þijna Asioonu, standandi edur gaangandi, Dag og Noott i stodugri Von, aan Efasemi, eptir Guds Vilia, fyrir ollum Trwdum, svo sem þijn

um

um Medbrædrum. J stuttu Maali ad segia, kostgiæf i ollum Hlutum Gudi ad þocknast, enn ecki Monnunum. Hvor DRottinn heidrar þann mun hann heidra aptur aa moot. Enn hvor hann forakt ar, þann mun hann og forakta aptur.

Ef þu temur þier kostgiæfilega þessa sio Hluti, þa mun Gud elska þig. Hvad vard ar þigum Meñina? Les ydüglega Guds Ord, og bid hann um̃ riettann Skilning. Samlaga þig gudhræddu Foolki, svo þu megir Dag og Noott um̃ Guds Ord ræda, þeinkia og skrifa. Sæll er saa, sem þennann Lærdoom ecki for aktar, blessadir sieu allir audmiwkir og froomir, Amen.

Viku-Daga-Bæner

(Eignadar Sr. Hallgriime Peturs Syne, og) vid 2. Exemplaria samañ-bornar.)

Sunnudags Morgun Bæn.

O HErra JEsu Christe, þu Himneska Naadar Sool! Laattu aa þessum heilaga Sunnudeige Geisla þinar Myskunar falla aa mitt auma syndsamlega Hiarta, og uppþurka þann skammarlega Sudda og Ohreinleika Syndanna, sem aa þad hladest hefur: Drag þu mig med þijnum Krapte til þijn, lijka sem Soolenn dregur Vatned fraa Jordunne til Himensins; laat mig ei verda Jardlega sinnadann, helldur ad mitt Hiarta, verde lijmt og fest vid þig: Og lijka sem Soolenn geingur Arlega i giegnum þau Toolf Himnesku Teikn; So gack þu, O HErra JEsu! þu eilijfa Rietlætis Sool og Lioomi þijns Himneska Fodurs, i giegnum andlegann Himen þinnar Kyrkiu, og uppliis hennar Lime med þijnum Liooma; Gleym þu og ecke minne aumu Hiarta Kyrkiu, helldur byw þu i henne aa þessum Sunnudeige, og um alla mina Æfe, so ad hun hafe

Ad de eirn riettañ Hvijldardag, life Oskr aff-
añlega fyrir þier, uppfylle þinn heilaga
Vilia og wtende allann þennañ Dag i þiñi
heilagre Þioonustu, so eg meige um siider
lioma sem Sool i þijns Fodurs Rijke, og
hallda þar eilijfann Hvijldardag Oumræð
elegrar Glede og Farsælldar, Amen.

Suñudags Kvolld Bæn

HErra þacka þier Soolenn Riettlætesins
JEsu Christe, ad þu hefur mig ai þess-
um umlidna heilaga Suñudeige, ecki allein
asta med Lijkamans Heilbrigde so Naadar
samlega bijgaafad, og fraa allre Olucku
verndad og vardveitt; Helldur hefur þu og
so upplijst mig med Geislum þijns Ords,
og heilags Predikunar Embættis, og hreins
ad so minn Skilning fraa Þoku þess med-
fæddo Myrkurs. Nu miñ HErra Jesu!
þo sw Lijkamlega Sool undergaangi, þaa
bliif þu þo samt hiaa mier, og gack þu ei und
er med þitt Naadar-Lioos; Helldur liika

sein Sóolinn liiset a Deigetiúm yfir mier, og viisar mier Veigenn, so lijs þu med þine Elsku a þessare Noottu minne Salu, og gief, þo eg sofe, ad eg vake samt med Hiartanu, og eg meige epter þiinum Vilia, siaa Lioos Morgundagsins med Fögnude, so ad epter þennañ Hvijldar-Dag, meige med ollum Utvølldum hallda þann mikla og eilijfa ævarande Gledi og Hvijldar-Dag um̃ alla Eilijfd! Amen.

Manudags Morgun Bæn.

O HErra JEsu Christe! þu sem foorst varande ad Alldre Vitsku og Naad hia Gude og Mønum; Hialpa mier, ad lijka sem eg i Giærdag þioonade þier med mijnum Anda, so meige eg a þessum Maanudeige, i og med þier, sem varande Tungl, ei ad eins ad Arum og Alldre, vaxa og aukast; Helldur og so i Vitsku og Kienningu, Trw, Gudrækne, Elsku og Mykun, þar

til Lioome minnar Trwar verdur algiörd-
ur, sem fullt Tungl. O! minn JEsu þu
ert þad sanna Lioos, og Lioome Dirdar
þiins Fodurs; Meddeil þu mier einum
Neista, af Lioose þinnar Naadar og Mysk
unar, þa mun eg liooma sem Tungled
(Cant. 6. v. 10.) Eñ nær eg sie ecki leing
ur þad Jardneska Lioos, Sool og Tungl,
þa gior þu mijna Saalu Hluttakande þii-
ns eilijfa Dijrdar-Lioosſ, so eg i þiinu Rii-
ke, skijne sem Himensins Geislar, um̃ Alld-
er og ad eilijfu, Amen.

Mánudags Kvølld Bæn.

MIskunsame Fader! A þessu Maanu-
dags Kvøllde, minnest eg þess sem Da
vid seiger (Psalm. 148. v. 3.) Lofed han̄
Sool og Tungl; Lofed hann allar lijsande
Stiornur: Þar fyrir lofa eg þig og eirnenn
fyrir þad, ad þu hefur naadarsamlega
verndad mig a þessum um̃lidna Maanu-
deige sem endrarnær og ecki i hinu minnsta-

mier þess siiniað, sem minn Muñur hefur beðið. Og liika sem Tungled, þess hærra sem það stijgur upp fraa Jorduñe, þess fegra sijnist það; So gief, HErra JEsu! Ad eg siifelldlega stijge upp epter þier, so að eg lioome þess leingur og skiærara: Og liika sem Tungled siinest nær þvi so stoort og fagurt sem Soolenn, þaa það er i siinum fullkomna Liooma; So gief þu Hiartans elskulegasta Naadar Sool, ad eg Dag fra Deige, þess leingur og þess meir, vaxi og þrooist i allre Vitsku, og Naad hiaa Gud og Mønnum; Og þegar eg hefe mitt Hlaup eitt siñ fullkomnað, Þaa lаat þu mig aa Himnum liooma fagurlegar enn fullt Tungl, um allar Allder og að eilijfu, Amen.

Þridiudags Morgun Bæn.

EG þacka þier Myskunsame Gud og Naaduge Fader! Ad eg fyrir þiina Naad life enn nu aa þessum Þridiudeige; Eg bid þig: Fyrirgief mier, allt það, sem

eg hefe misgiort a moote þier; Þvi eg veit og vidurkieñe; Ad eg hefe giefed mijna Lime til Þioonustu Ohreinleikanum, og hrasad fra einu Raanglæte til annars. Vard-veit mig, so eg verde ecki framar Þienare og Þræll Syndanna, helldur kieñ þu mier, hvornenn eg skule alla mijna Lijfdaga þier þioona aan Otta i sonnu Riettlæte og Hei-lagleika; Lattu þier og so þocknast mijna lijtelfiorlega Þioonustu, sem eg kann þo ad veita i mijnum Ofullkomlegleika a Jord-uñe, þangad til eg verd i Himeniñ til þijn tekeñ; Þa vil eg frame fyrir þinum Sto-oole, þier þioona, þu Heilaga og Haableß-ada Þreñing, i þijnu Mustere, med fullkom enne Hlijdne, og sijdañ um alla Oendann-lega Eilijfd; Og med þvi, minn DRottenn! Ad þu dylur mig þeirrar Stundar, sem eg skal burt fara af Heime þessum; Þa gief mier þiina Naad, ad eg hage so og hegde mijnu Lijferne, og Framferde, ad eg alla Tijma Dag og Nott a hverre Stundu, verde fundenn Reidu buen, farsællega ad

ſkilia vid þetta auma Liif, ſo eg meige eiliif-
lega med þier lifa! Amen.

Þridiudags Kvølld Bæn.

ORottenn miñ Gud og Fader! Eg ſeige
þier Lof og Þacker, ad þu hefur æ þeſſ-
um umlidnum Þridiudeige, mig, þinn O-
verdugann Þioon, æ Sæalu og Lijkama,
Naadarſamlega verndad og vardveitt, fyr-
ir þiina heiløgu Eingla. Eg bid þig, trw-
faſte Fader, ad þu bifaler þeim ad þioona
mier med þeirra Varateckt æ þeſſare Noo-
ttu, og ſlickia ſier i kriingum mig, ſo ad eing-
enn Plæga nææleægeſt mig. Nu minn
HErra JEſu! Þu ſem æ medal vor Ma-
nnaña, hefur æ Jordunne vered, ſem eirn
Þienare, og vorra vegna þioonad þiinum
Himneſka Fødur med fullkomeñe Hliidne,
enn oſs med fullkomeñe Elſku, og hefur þar
med afrekad oſs eiliiſt Riettlæte og Sæalu-
hiælp; Halltu mier i þiñe Þioonuſtu allt
til minna Æfiloka, enn nær miin ſiidaſta

Stund

Stund er komenn, þaa tak þu mig til þiln i þitt Riike, og lat mig þier þioona i eiliifu Riettlæte og Sælu, sem þu hefur mier med þiinu Bloode afrekad, Amen, minn Herra JEsu ad eiliifu! Amen.

Midvikudags Morgun Bæn.

ÞEñann Midvikudag biria eg med þessum Davids Ordum (ut af Psalmen um 138.v.7.) Þo eg reike i midre Harmkvælinguñe, þaa endurliifgar þu mig. O minn goode Gud! Eg laa midt i Myrkrum Náttúrennar, enn þu hefur aptur utleidt mig fra þeim og laated mig sia Lioosed. Eg lifi nu midt i midre Vikunne; Æ! fyrirgiefdu mier, hvad eg hefe a fyrirfarande Dogum synndgad a moote þier, og hiaalpa mier, ad eg a þessum Deigi og a þessum Dogum sem epter eru, mætte lifa epter þiinum Vilia i saññre Gudrækne. O! Herra JEsu Christe! þu hefur sialfur lifad

midt

midti Daudans Hættu, og hloted sem dauidur ad liggia midt a Jordune; Vert þu og so hia mier, midt i mine Eymd og yfergief mig ecki, i minne Neyd; Þu ert ur Angist og Doottte burtu numinn; Frelsa mig og so epter þiinum Naaduguñ Vilia, af allre Angist þessa Heims; Og þegar miin siidasta Stund kiemur, þaa tak þu mig til þiin og frelsa Saalu miina, wr Faangelse miins daudlega Likama: Enn a efsta Deige uppvek þu miina dauda Lime, wr Grøfenne Jardarennar, og tak mig so til þiin i Himenenn, so eg meige þar medal allra heilagra, hiat þier lifa i eiliifre Glede og Sælu, Amen.

Midvikudags Kvollds-Bæn.

O Minn Gud! Eg hefi ad sonnu þenn ann Midviku-Dag fyrir þijna Naad, enn nu wtlifad og er geinginn midt i giegnum alla Hormung, Hættu og Olucku þessa Dags; Enn æ minn goodi

Gud! Þu sier hvørsu miinar Syndir standa i millum miin og þiin, og adskilia mig og þig, og hylia þitt Naadar Auglit fyrir mier, þær standa sem eitt þickt Skij, og hindra mig, so eg kann ecki naalgast þig; þær blinda miin Augu, so eg kann ei riettilega siaa þig nie þeckia; þær kreinkia miina Tungu, so eg kann ei riettilega akalla þig; þær taka mitt Hiarta ad Herfangi, so eg kann ei riettilega trwaa þig. O þu myskunsami Fadir! Stattu hiaa mier midt i þessari skadlegri Veiki, afmaa þu miinar Misgiørd ir sem annad Skij, og miinar Syndir sem eina Þoku, so eg kunni Hughraustur siaa þiina fodurlega Asioonu! O HErra JEsu Christe! Þu ert saa einka Medalgaangari milli Guds og Mannanna, vert þu og so Medalgaangari, aa milli miin og þiins Fødurs; Stattu aa milli miin aums Syndara og þess riettlaata Guds, med þinni allra heilogustu Fyrirboon, sem Aaron med sitt Gloodar-Kier stood aa milli þeirra Lifendu og Daudu. Tak þu i burt allar miinar

Syndir og sinn þijns Fodurs Reidi og Ovilijdu fraa mier, so eg midt i Oroosemi miñ ar Samvitsku, meigi Hughraustur hafa mitt Athvarf til þess naadugа Guds, og verda midt i mijnum Lijfsdogum, sem eptir eru, alla Tiima fundinn i sannri Gudræckni; midt i Krossinum verdi verndadur i christilegri Polinnmædi; midt i Daudanum verdi vardveittur i stødugri Trw, og fyrir tijmannlegann Dauda inngaanga til þijn i þitt eylijfa Dijrdar-Rijki, og meigi þar midt i þeirri eylijfu Fagnadar Viku þig, asamt med þijnum Fodur og heilogum Anda, eilijflega lofa og dijrka, Amen.

Fimtudags Morgun-Bæn.

O Þu Heilagi og Riettlaati Gud og Fadir! Med þvi eg hefi fyrir þijna Naad lifad þennann Fimtu-Dag, þaa laat þu mig vel hugsa um þijna Riettlætis Reidi og Grimd i giegn Ogudlegu Athæfi, so eg lifi sijfelldlega i þijnum Otta og vakti mig

vid

þid Syndunum, ad eg falli ecki i þinn riett-ferduga Doom, og Ognarlegt Straff: Minn DRottinn og minn Gud! Straffa mig ecki i þinni Brædi, og typta mig ecki i þinni Grimdar Reidi, helldur gief mier þaa Naad, ad eg þecki mijna Synd sannarlega, græta hana hiartanlega, snwi mier til þijn riettilega, og astundi sanna Gudrækni inn-virduglega; Uppvek þu mijna Samvitsku, af Svefni þess leida Athugaleysis med Reidarþrumu þijns Guddooms Kraptar. O! HErra JEsu Christe! sem aa Noottu þess grima Fimtu-Dags, lietst Ognarlega Reidi þijns himneska Fodurs yfir þig gaanga, og wtslocktir med þijnu dijrmæta Bloodi, þann fortærandi Elld hanns Grimdar Reidi, og forlijkadir mig so vid hann; halld þu mier stodugum vid þessa afrekada Naad, allt til minna Æfiloka, med Krapti þijns heilaga Anda; og leid mig so um̃ siidir, fyrir eitt hæganog sætann Dauda i Hws Fridarins, i Ohulltann Bwstad, i þaa roosomu Hvijld, þar eg mun med Fog-

nudi siaa þar Fagnadarrijku Asioonu þijns himneska Födurs, og eilijflega niootandi verda hanns Nadar; þar til hiaalpa mier HErra JEsu, Sokum þinnar beysku Pijnu! Amen.

Fimtudags Kvolld-Bæn.

O Þu trwfasti Gud og eskulegi Fadir! Eg þacka þier af mijnum Hiartans Grunni, ad þu hefur mier allra naadarsamlegast þyrmt vid Stormi þinnar Reidi, so eg hefi lifad þennañ Fimtudag roosamlega: Eg bid þig audmiwklega, med þvi eg gief mig nu til Hvijldar aa þessu Kvolldi, ad þu vilier yfer mier vaka, og hallda þijnum Miskunar Augum, opnum yfer mier aa þessare diñu Noottu; Og med þvi þesse Fimtudagur miñer mig aa, ad þijn Tilkoma sie ecke fiarlæg: Þaa gief mier vakande Hiarta med sañre Gudhræddslu: Og lijka sem Reidarþrumañ hreinsar med siñe Elldingu Lopted af illum Sudda, so gief þu goode Herra,

arkrumu þijns Ords, Krapt og Magt ad hun i burtdrijfi illt og eitrad Synda Rik mijns Hiarta, og mig a Saalu og Anda hreinsi af øllum Syndum; Og lijka sem Regnid vokvar Jordina, og giorir hana aavaxtarsama; So bid eg þig, lat þu a þessu Fimtudags Kvølldi, og alla Tijma, fyrir þitt Heilaga Ord og Heilagañ Anda, mitt Hiarta hræraſt og vokvaſt, ſo alishatt ader Avexter Christelegs Lijfernes megi i mier vaxa, bloomgaſt og framkoma: Eig uppa þessa fullkomna Von og Trw, vil eg mig i JEſu Nafni gladur og Hughrauſtur til Hwijldar gefa, Amen.

Føſtudags Morgun Bæn.

MYſkunſame Gud og Fadir! Eg em eñ nu a þessum Føſtudegi fyrir þijna Naad uppſtadinn. Æ! Fyrirgef þu mier allar mijnar Syndir, og lattu mig a þessum Føſtudegi og ætijd hiedann i frꝏ, lifa frialſann og aan Synda: þinn elſkulegur

 Sonur

Sonur JEsus Christur hefur giordt mig friaalsann, og med siinu Bloode og Dauda afrekad mier Frijheitiñ; O hiaalpa þu mier, so eg megi lifa i þeim Frijheitum! Æ Herra JESU! þu trwfasti Heilsugiafari, þetta er saa Frijdagur aa hvorium þu hefur med þijnu Bloodi og Dauda, giordt mig frijann og friaalsann fraa Syndinni, Daudanum, Dioflinum og eilijfri Fyrirdæmingu: O JEsu! gef mier ad eg gleimi alldrei þeim Fostudegi, helldur minnist jdugliga og med Astundan þinnar Pijnu, og gledie mig jafnann af so dijrt afrekudu Frelsi, Lausn og Saaluhiaalp; Enn þegar mijn Hiervistar veikleg Þioonusta skal eitt Siñ Enda taka, þa leid þu mig, minn Drottiñ, i Dyrdar Rijki þeirra eilijfu Frijheitaña; Þar vil eg þier med viliugu Hiarta þioona, og þig med gladværum Munni uñ alla Eilijfd lofa og dijrka. Amen.

Fostudags Kvolld-Bæn.

O Þu goodi Gud! Þessi Fostu-Dagur er nu umlidinn, sem Dagurinn saa i giær, enn svo almennilega Eymd varir eñ nu, og svo gamla Vika er enn fyrir Hendi: Æ, giordu oss loksins frija fra þeim Obærilega Þwnga þessa Liifs, og gior þu Umbreiting a þessum Hormunga Tijmum. O HErra JEsu Christe! a þessum Viku Degi hefur oll þijn Eymd og Armæda, sem þu leidst fyrir mig aumann Syndara, Enda tekid, og a þess Dags Kvolldi hefur oll þijn Hrygd og Angist, med þier i Grofina, logd verid! Æ! Lattu minni Eymd og Armædu linna: Hiwlpa þu, so eg alla mijna Sorg og Armædu af mier leggi og i minni Sæng hægt og vært sofi og hvijlist, og ad Morgni gladur vakni og med goodu Giedi upp aptur standi, ann nockrar Þvijngunar og Þijngsla: Frelsa þu mig fra Þioonustu þessa forgeingilega Athæfis, og flit þu mig i Rijki þijns himneska Fodurs, þar þad æ-varandi Frelsi verdur wthroopad: þar vil eg þier i þeim dijrdarlegu Frijheitum Guds

Barna eylijflega þacka, Amen.

Laugardags Morgun-Bæn.

MJnn Gud! Med riettu andvarpa eg a þessum Laugar-Degi med þeim tveimur Lærisveinum segiandi: Vertu hia oss HErra, þviad kvøllda tekur og a Daginn lijdur! Þviad þar Daudans Nafn minnir mig a þad: Ad vort Leif sie ei annad, enn dimmur Kvølld Tijmi Mootlætisins, enn eingannveiginn biartur Dagur Lucku og Fagnadar: Þa hl'ooti mijn Bæn, fyrir þier ad gyllda, sem Reikelsis Offur: Enn lijka sem a Kvølldinn verd ur dimt og myrkt, so hlijt eg, goodi Gud, ad medkienna, þad Syndirnar hafa formyrkvad mitt Hiarta; Su fagra Sool gudlegrar Naadar, er i mier so sem umbreitt i Myrkur og Dimmu Ranglætisins: Æ! Snw þier til mijn, og fyrirgief mier allar mijnar Syndir; vertu mier naudugur, þvi eg er einmana og aumur; Angist mijns

Hiarta er mikil, leid þu mig wt af allri minni Neyd. O Drottinn! A þessum Laugar Degi minnist eg at Skipkorni þinna elsku legra Lærisveina, sem ad Kvølldi var midt a Sioonum; So erum vier a þessu Heims Kvølldi i Kyrkiu-Skipi Christninar riett midt at Ólgúfullum Sioo Ognarleg ra Offsookna; Gack þvi minn Drottinn ei fram hia oss: Seig þu helldur til vor: Verid hughraustir, eg em hann, Ottist ei, og stijg so inn i Skipid til vor, so mun saa Ognarlegi Storm-Vindur, stoorrar Plagu, leggia sig og lækka: þar uppa gief eg mig med Lijkama og Saalu, og øllu þvi eg hefi i þijna Hlijfd og Geymslu nu i Dag og eilijflega, Amen.

Laugardags Kvølld Bæn.

O Þu goode Giædskurijke Gud og Fader! Hvornenn kann eg Anægianlega ad þacka þier fyrer alla þijna Giædsku sem þu mier audsiint hefur, a þessare umlidenne

Viku; Ad eg kann nu med þess meire Fog nude at þessu Laugardags-Kvollde nidurleggia mig til Hvijldar? Æ þu nadugi Gud! Eg kannast nu riett vel vid þad, ad eg hefe a þessare Viku, og alla miina Lijfdaga, syndgad margt og miked a moote þier; Tilreikna mier þad ecki, helldur fyrergief mier alla miina Misgiörninga, vegna þijns Sonar JEsu Christi! Uppa þad eg meige fra Syndunum, an alls Ottæðes nu wt af sofna, a Morgun gladur uppstanda, og Guds Þioonustu med Hiartanlegre Gudrækne framkvæma. Æ þu Umhyggiusame Fader! ber þu og so Umhyggiu fyrir mier aumum Syndara a þessu Kvollde, og a allre epterkomande Noottu; Send þu nu þiina heilaga Engla so þeir a þessu Kvollde kome til miin, sem til Lots i Sodoma, ad þeir fylke sier i kriingum mig, og vardveite mig, so eg meige ohultur sofa, og an allrar Hættu hvijlast; Og med þvi eg kann ecki ad vita, hvorsu fliott ad kome Kvolld miins Lijfs, þa fyrir bid eg þig

Drott

DRottenn: Vertu hiaa mier, nær kvolld a tekur fyrir mier, og yfirgief mig ei. Þad var og so Kvolld a Krossenum, fyrir þier, þegar þu befaladet þinn Anda, þijnum Himneska Fodur: AE so myskuna þig yfir mig, auma Manneskiu, a miinu sijdasta Lijfs-Kvollde, og hiaalpa þu mier, so eg glad ur og farsæll burt sofne, og inngaange so til þijn, i þitt Dijrdar Rijke, til ad hallda þar eilijfann Hvijldar Dag Oumrædelegrar Glede og Farsælldar, og þig HErra Jesu, aasamt med Fodurnum, og Heilogum Anda, um alla Eilijfd, losa og dijrdka, AMEN

Kvollo Psalmur.

Eignadur Sr. Hallgrijme Peturs Syne, med Himna Lag.

EIlijfe Gud mitt einka Raad, upplijstu mig med þinne Naad, Hugliufe JEsu Heilleinn mijn, hef eg nu Hiartans Boon til þijn.

Mig i Skijrnenne medtokst þu, mier gafst

og lika hreina Trw, þa vil eg taka þig ad mier, þvi miñ Brwdgume JEsus er.

Untu mier þiñar Elsku-Snert, allra Misgiorda Kvittun ert, er nu ad sonnu Aundenn mijn, ein med Guds Christne Brwdur þijn.

Giefdu mier Drotteñ Vernd og Værd viik fra mier allre Satans Flærd, Hiartad mitt laattu hijsa þig, hefur ei Diofull neitt med mig.

Blessadur JEsus beide eg af þier, blesst ad Hagræde veit þu mier, Giædsku Veitar eñ Glede-Vijns, Gud vel komeñ til Hiarta miñs!

Flijr þa i burtu Freisting oll, fel eg þier miina Saalar-Holl; Vollduge Kongur vernda mig, Vardhalls Eingel miñ kiis eg þig.

Oværdar Vekum ollum nu, og Ahuga raungum fra mier snw, Mirkre Drep-Soott sem med filger, Myskunsamur Gud forda mier.

Fra Ogn og Skielfing Nætur nu, naad

uge

uge Gud, mig vardveit þu, Sælar Frid Drotteñ sendtu mier, ad sofne eg vakne eg i þier.

Draum Orum geym mig Drotteñ fra Daudans Ogn aungva læt mig sia, Herra miñ JEsu Honden þiin, hun verde Sælar Fosstran miin.

Drotteñ lættu mig dreyma vel, sem digg vañ þiñ Þioon Jsrael; Þegar æ Steine sætt hañ svaf, sæta Værd hönum Naad þiin gaf.

Legg eg nu bæde Liif og Aund, liwfe Jesu i þiina Hond, siidast þegar eg sofna fer, sitie Guds Englar yfir mier.

Fyrir Liif og Upprisu Lausnarans, liika Himeñ-Ferd Guds og Mañs, og hyngad Sending Huggara miins, hefie mig Gud til Riikis siins.

JEsu af Hiarta þacka eg þier, þu JEsu varst i Dag med mier, gief þu mier JEsu gladt og roott, gooda og sæla Værdar Noott, Amen.

Añar Kvolld Psalmur.

Ton, Nætturañ all og Edle Mañs, eee

HEf eg mig nu i Hvijlu mijn, Himna-Fader minn trwe, yfir mier lijse Asiaan þijn, Eymd mijñe i Fognud snwe, Hagurēñ minn fyrir Heiduriñ þiñ, hreiñ af Lostunum blijfi, þijn Verndiñ trw mier veite nu Værd a Salu og Lijfi.

Miñ HErra JEsu Hiaalpar giarn, hiwkra þu Liife mijnu, lauga mig sem Lioos Mooder Barn, i Lijknar Bloode þiinu; So Saaleñ mijn i Saarum þijn, sætlega meige sig hilia, ad eckur hier, medañ Eilijfd er, eingeñ naae ad skilia.

Børn og Kvinny besel eg þier, blessadur Guddooms Andi, og allt hvad gafst til Eignar mier, i Umsioon þinni standi, þinn so Almaatt. uñ þessa Naatt, þidt bid eg alls mijns giæta; Vardveitslañ hrein, Voda og Mein, vyrdest i burtu ad ræta.

Sijdast þegar eg sosna a, sætasta Preñing blijda, leistu mig øllum Lostum fraa, ad lise eg þier med aan Kvijda, þiñ Eingla Her æ sie hia mier, so afvendest Syndakaameñ, enn Hiartad mitt, fyrir Hiaalpraad þitt, þig Heidre og prijse, Amen.

